

บทที่ 3

ไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ถึงแม้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะมีใช้ปัญหาโดยตรงของประเทศไทย เนื่องจากพรรคฯมีจุดมุ่งหมายชัดเจนที่ต้องการจะล้มล้างรัฐบาลมลายา มีใช้ประเทศไทย แต่เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาพ่ายแพ้การต่อสู้ในประเทศแล้ว ก็ได้ส่งผลให้สมาชิกจำนวนหนึ่งของพรรคต้องหลบหนีเข้ามาอยู่ตามบริเวณชายแดนของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2503 สมาชิกเกือบทั้งหมดของพรรคฯก็ได้หลบหนีเข้ามาอยู่ในเขตแดนไทย และถึงแม้ว่าในช่วงแรกนั้น พรรคฯจะไม่มีนโยบายที่จะสร้างความเดือดร้อนให้กับรัฐบาลไทยและประชาชนไทยก็ตาม แต่จากความต้องการของพรรคฯที่จะเสริมสร้างกองกำลังให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ทำให้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาส่งผลกระทบต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อประเทศไทยหลายประการ เช่น ต่อความมั่นคงของประเทศ และต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย ทำให้รัฐบาลไทยต้องตัดสินใจทำความตกลงร่วมกับรัฐบาลมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในเวลาต่อมา

3.1 จุดเริ่มต้นของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในประเทศไทย

3.1.1 ความเป็นมาของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในประเทศไทย

ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2503 นั้น เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาถูกปราบปรามอย่างหนัก ได้ทำให้สมาชิกที่เหลืออยู่ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจำนวนประมาณ 1,800 คน ต้องกระจายกำลังกันไปหลบซ่อนตามที่ต่างๆ ในขณะที่กำลังอีกส่วนหนึ่ง คือประมาณ 450-500 คน ได้ตัดสินใจหลบหนีเข้ามาอยู่ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย บริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามเทือกเขาสันกาลาคีรี โดยได้จัดแบ่งกำลังออกเป็น 3 กรมคือ¹

กรมที่ 8 ตั้งฐานปฏิบัติการอยู่ที่อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา และมีฐานปฏิบัติการอยู่ในรัฐปะลิส และรัฐเคดาห์ (ไทรบุรี)

กรมที่ 10 ตั้งฐานปฏิบัติการอยู่ที่อำเภอแว้ง อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส และมีพื้นที่ปฏิบัติการอยู่ในรัฐกลันตัน

---

¹ ประเทศมลายูเปลี่ยนชื่อเป็นประเทศมาเลเซียเมื่อปี พ.ศ. 2506

¹ สุชาติย์ เจริญจิตต์, การพัฒนาความตกลงว่าด้วยความร่วมมือชายแดนไทย-มาเลเซีย ฉบับ 4 มีนาคม พ.ศ. 2520 (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยเสนาธิการทหารบก, 2536), หน้า 36.

กรมที่ 12 ตั้งฐานปฏิบัติการอยู่ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และมีพื้นที่ปฏิบัติการอยู่ที่ตอนกลางของรัฐเคดาห์ และตอนเหนือของรัฐเปรัก

การที่พรรคฯได้หลบหนีเข้ามาอาศัยพื้นที่ในเขตชายแดนประเทศไทย ซึ่งเป็นบริเวณที่ห่างไกล และมีลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าทึบเช่นนี้ ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้รับประโยชน์หลายประการด้วยกัน เช่น คือ²

- 1) สามารถจัดหาสมาชิกเข้าร่วมขบวนการได้ง่าย เพราะประชาชนส่วนมากเป็นคนจีน และเป็นคนมุสลิมเหมือนกัน
- 2) ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่ ซึ่งอาจจะโดนบังคับหรือด้วยความเต็มใจ
- 3) อำนาจรัฐในพื้นที่อ่อนแอ พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างเสรี
- 4) พื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ จึงสามารถจัดหาสิ่งของต่างๆได้ตามความต้องการ ทั้งจากในพื้นที่ชนบทและในเมือง

และด้วยเหตุที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาให้ความสำคัญกับการแสวงหาความสนับสนุนจากมวลชนเป็นอย่างมาก โดยถือว่า งานการเมืองเกี่ยวกับมวลชนเป็นอาวุธที่สำคัญที่สุดของสงครามปฏิวัติ ดังนั้น ทางพรรคฯจึงได้พยายามใช้กลวิธีต่างๆเพื่อดึงให้ประชาชนชาวไทยเชื้อสายต่างๆมาเข้ากับพรรคฯ โดยมีวิธีการต่างๆดังนี้คือ³

กลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีน จะใช้วิธีโฆษณาชวนเชื่อโดยอ้างว่า พวกของตนมีเชื้อชาติเป็นชาวจีนด้วยกัน ประเทศจีนหรือจีนแดงซึ่งปกครองโดยลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้าที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง ดังนั้นพวกตนจะช่วยยกระดับชาวไทยเชื้อสายจีนให้ดีขึ้น จึงขอให้ชาวไทยเชื้อสายจีนเข้าร่วมกับฝ่ายตน และถ้าผู้ใดไม่ร่วมมือจะถือว่าเป็นผู้ขัดขวางการทำสงครามปฏิวัติ

กลุ่มชาวไทยมุสลิม จะใช้วิธีอ้างว่าพวกตนกำลังทำสงครามเพื่อปลดปล่อยมาเลเซียจากอิทธิพลของอังกฤษ โดยเมื่อทำการสำเร็จแล้ว ต่อไปก็จะทำการปลดปล่อยจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทยให้ได้ปกครองกันเอง จึงขอให้ชาวไทยมุสลิมเข้าร่วมและสนับสนุนพวกตนก่อน

กลุ่มชาวไทยพุทธ จะอ้างถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ช่วยเหลือและปฏิบัติการอันเป็นประโยชน์อย่างมากต่อชาวไทย โดยป้องกันมิให้ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) เข้ามารุกล้ำข่มเหงชาวไทยได้ จึงขอให้ชาวไทยช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของพรรคฯเป็นการตอบแทน

² เอกศักดิ์ สังข์ศิริ, ปัญหาการก่อการร้ายของโจรคอมมิวนิสต์มลายา (เอกสารวิจัย โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2529), หน้า 43.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 10-11.

นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็ยังได้มีการจัดตั้งองค์กรแนวร่วมต่างๆขึ้นมาอีกหลายองค์กรด้วย เพื่อจะช่วยให้การดำเนินงานของพรรคฯ ลุล่วงไปได้ได้อย่างราบรื่นมากขึ้น โดยองค์กรต่างๆเหล่านี้จะกระจายอยู่ทั่วไปในเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย และจะมีแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางหลักของพรรคฯ โดยมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการทำงานของกรมต่างๆของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา สำหรับองค์กรที่สำคัญๆของพรรคฯก็ได้แก่

1) สันนิบาติเยาวชนคอมมิวนิสต์มลายา (สยคม.) หรือ Malayan Communist Youth League – MCYL⁴ นับเป็นองค์กรหลักที่ช่วยในการติดต่อและรับการสนับสนุนจากมวลชน สมาชิกขององค์กรนี้จะต้องได้รับการคัดเลือกเป็นพิเศษ และเป็นตัวแทนจากประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน มีการตรวจสอบความจงรักภักดีต่อองค์กร และมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ต่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายา กลุ่มสันนิบาติเยาวชนคอมมิวนิสต์มลายานี้จะมีหน้าที่หลักในการจัดหามวลชน รวบรวมเสบียงอาหารและเงินทอง หาข่าวกรองต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายมาเลเซีย ค้นหาเป้าหมายของเจ้าหน้าที่ที่อ่อนแอ เพื่อคัดเลือกให้กองกำลังของพรรคฯ เข้าชุมโจรมืด สอบสวนหาข่าวผู้แปรพักตร์หรือทรยศ นัดพบสมาชิกใหม่ให้กับองค์กร ซึ่งการรวบรวมสมาชิกจะกระทำทั้งในเขตประเทศไทยและมาเลเซีย รวมทั้งดำเนินการทางด้านโฆษณาชวนเชื่อในรูปแบบต่างๆ โดยสมาชิกใหม่เหล่านี้จะถูกส่งเข้าไปรับการฝึกอบรมในเขตประเทศไทยก่อน แล้วจึงจะถูกส่งไปปฏิบัติการในประเทศมาเลเซียต่อไป

องค์กรนี้จึงเป็นภัยอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติ เพราะนอกจากจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือพรรคในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการหาสมาชิกใหม่ จนทำให้คนไทยจำนวนไม่น้อยต้องหลงผิดเข้าร่วมกับพรรคฯแล้ว สมาชิกของสันนิบาติเยาวชนคอมมิวนิสต์มลายาก็ยังถือเป็นกำลังสำรองที่สำคัญของพรรคฯด้วย⁵ ซึ่งก็มีผลให้การปราบปรามของเจ้าหน้าที่ที่มีความลำบากมากยิ่งขึ้น เพราะสมาชิกเหล่านี้ก็คือบุคคลที่แฝงตัวอยู่ในกลุ่มประชาชนทั่วไป จึงเป็นการยากที่จะสืบทราบและจับกุมได้

2) สันนิบาติเยาวชนประชาธิปไตยใหม่มลายา (สยคม.ปม.) หรือ Malayan New Democratic Youth League (MNDYL)⁶ เป็นองค์กรทางการเมืองที่ถูกจัดตั้งขึ้นมา เพื่อปฏิบัติงานทางด้านการเมืองควบคู่ไปกับองค์กรแนวร่วมปลดปล่อยประชาชนมลายา องค์กรนี้มีหลักการจัดตั้ง

⁴ วิชัย สุมะนังกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก, 2523), หน้า 14.

⁵ ข่าวกรองทหาร สำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค, ทำเนียบกำลังรบโจรคอมมิวนิสต์มลายา, 2523, หน้า 68.

⁶ วิชัย สุมะนังกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ, หน้า 14-15.

ตามแบบฉบับของมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์⁷ มีมาตรการต่างๆที่กำหนดขึ้นมาเพื่อควบคุมองค์กรรวมทั้งสิ้น 17 มาตรการ มีวัตถุประสงค์หลักในการต่อสู้เพื่อทำการโค่นล้มลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิศักดินานิยม และลัทธินายทุน เพื่อส่งเสริมแนวคิดคอมมิวนิสต์ขึ้นมาแทน หน้าที่หลักของสมาชิกคือ การเผยแพร่และส่งเสริมแนวคิดมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ ให้กับสมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป เพื่อระดมมวลชนให้มาสนับสนุนพรรค ขยายการต่อสู้ด้วยอาวุธ รวมทั้งเพิ่มการทำสงครามประชาชนให้มากขึ้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนับได้ว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับประเทศไทยซึ่งปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย⁸

3) พรรคภราดรอิสลามิกชน (Party Persaudaraan Islam -- PAPERI)⁹ มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Islamic Brotherhood Party จากการค้นพบหลักฐานและเอกสารต่างๆในเขตพื้นที่อำเภอเวียง จัหวัดนราธิวาส ทำให้เชื่อได้ว่า องค์กรนี้เป็นองค์กรแนวร่วมอีกองค์กรหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นในภาคใต้ของไทย โดยมีจุดมุ่งหมายขั้นแรกในการขอความสนับสนุนจากชาวมุสลิม ซึ่งอยู่ในบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ในการโฆษณาชวนเชื่อ นั้น พรรคภราดรอิสลามิกชนจะอ้างตัวเป็นฝ่ายอิสลามิกชน เพื่อโฆษณาชวนเชื่อให้ชาวมุสลิมเกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร องค์กรนี้เป็นองค์กรแนวร่วมภายใต้การควบคุมของกรมที่ 10 ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และมุ่งโฆษณาชวนเชื่อต่อชาวมุสลิมในเขตประเทศมาเลเซียและเขตจังหวัดภาคใต้ของไทยเป็นสำคัญ โดยจะอาศัยความเชื่อถือทางศาสนา และความรู้สึกทางใจจากชาวมุสลิมอิสลามมาเป็นเครื่องมือ องค์กรนี้ได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากทั้งคนไทยที่อาศัยอยู่บริเวณจังหวัดนราธิวาส ในประเทศไทย และคนมาเลย์ที่อยู่บริเวณรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย เนื่องจากชาวมุสลิมจะมีความเชื่อถือต่อคนมุสลิมด้วยกัน และยึดมั่นกับสิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม

4) สมาคมสตรี¹⁰ เป็นกลุ่มของสตรีที่นิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ จัดตั้งขึ้นเฉพาะในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ของประเทศไทย โดยจะจำกัดเฉพาะสตรีเท่านั้น องค์กรนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญหลายประการคือ

⁷ ชาวกรรทการ สำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค, ทำเนียบกำลังรบโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 70.

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 73.

⁹ Richard F. Staar (ed.), 1978 Yearbook on International Communist Affairs (California : Hoover Institute Publication, 1978), p. 285.

¹⁰ ชาวกรรทการ สำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค, ทำเนียบกำลังรบโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 80-81.

- 4.1 เพื่อให้สามารถควบคุมสตรีในพื้นที่ให้ได้มากขึ้น
- 4.2 เพื่อให้บรรลุผลในการอบรมลัทธิคอมมิวนิสต์ในกลุ่มสตรี
- 4.3 เพื่อกระจายการโฆษณาชวนเชื่อของพรรคฯออกไปอีก
- 4.4 เพื่ออบรม และฝึกฝนสตรีในด้านการบริหารงานเกี่ยวกับมวลชน
- 4.5 เพื่อหาเงินค่าบำรุงและเงินบริจาค
- 4.6 เพื่อจัดเตรียมการฝึกฝนกองกำลังใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าของสาขาต่อไป

นอกจากจะจัดตั้งสมาคมสตรีขึ้นแล้ว พรรคฯยังมีการสนับสนุนให้สตรีโดยทั่วไปเข้ามาทำงานกับพรรคฯมากยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งก็ได้รับการตอบรับจากกลุ่มสตรีอย่างมากด้วย ตัวอย่างเช่น ที่ค่ายอุโมงค์เขาน้ำค้าง ซึ่งเป็นฐานปฏิบัติการที่สำคัญของกรมที่ 8 ของพรรคฯ ก็มีสตรีเข้าร่วมงานกับพรรคฯ มากเกือบถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด¹¹ ทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากแนวคิดของลัทธิมาร์กซิส-เลนินนิสต์ ที่มองว่าผู้หญิงมีความเข้มแข็งมากกว่าผู้ชาย และถึงแม้จะดูเหมือนว่า ผู้หญิงไม่น่าจะปฏิบัติงานได้ดีเท่ากับผู้ชายก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับพบว่า ถ้าผู้หญิงมีโอกาสได้ทำงานแล้ว จะทำได้ดีและบางครั้งก็มีความอดทนและเข้มแข็งมากกว่าผู้ชาย¹²

5) สมาคมหมู่บ้าน¹³ เป็นสมาคมใต้ดินอีกสมาคมหนึ่ง จัดตั้งขึ้นในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีหน้าที่ในการฝึกอบรมและรวบรวมชาวบ้านผู้มีอาวุโสให้มาสนับสนุนอุดมการณ์ของพรรคฯ และเป็นการขยายการควบคุมประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านด้วย โดยจะอาศัยชาวบ้านผู้มีอาวุโสเป็นผู้เรียกประชุมชาวบ้านในกรณีพิเศษต่างๆ หรือในการประชุมอื่นๆ เนื่องจากจะทำให้มีผู้มาเข้าฟังเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ พรรคฯก็ยังมี การจัดตั้งองค์กรอื่นๆอีกขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก¹⁴ เช่น องค์กรเยาวชนชนก้าวหน้า (Children's Corps), องค์กรเยาวชนนักศึกษาเกี่ยวกับชนชั้น, สมาคมกรรมกรกริ๊ดยาง, สหพันธ์กรรมกรสวนยาง (Rubber Workers' Union), สหพันธ์กรรมกรเหมืองแร่ (Mining

¹¹ สัมภาษณ์ นายสมชาย แซ่ห่ออง, อดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายากรมที่ 8 ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็น มัคคุเทศน์อยู่ในบริเวณอุทยานเขาน้ำค้าง , 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

¹² T.A. David, "Stubborn if not Permanent Domesticity in the Ranks," *Business Times Week* Vol. 1, No. 358 (March 24, 1980), p. 9.

¹³ ข่าวกรองทหาร สำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค, ทำเนียบกำลังรบโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 82.

¹⁴ เสริม คงสุวรรณ, การปราบปรามโจรจีนชายแดนประเทศไทยและมาเลเซีย (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก, 2512), หน้า 13.

Workers' Union), สหพันธ์กรรมกร, สมาคมช่วยเหลือผลประโยชน์ร่วมกัน (Benevolent Mutual Aid Society), เยาวชนพิทักษ์ และสมาคมชาวไร่ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การโฆษณาชวนเชื่อและการขยายฐานมวลชนของพรรคฯ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยได้มีประชาชนชาวไทยเชื้อชาติต่างๆ โดยเฉพาะเชื้อชาติจีนและมุสลิมหลงเชื่อต่อการชักจูงของพรรคฯ ในรูปแบบต่างๆ และหลายคนก็ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมเป็นกองกำลังของพรรคฯ ด้วย โดยกลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีนนั้น นับได้ว่าเป็นกลุ่มหลักที่ให้การช่วยเหลือต่อพรรคฯ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่คนไทยเชื้อสายจีนเหล่านี้มีความคุ้นเคยกับสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ทั้งในด้านภาษา และวัฒนธรรมประเพณี เพราะสมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคฯ ก็เป็นคนเชื้อสายจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ก็ยังมีคนไทยเชื้อสายมุสลิมอีกจำนวนหนึ่งที่หลงเชื่อและตกลงเข้าร่วมเป็นสมาชิกของพรรคฯ ด้วย

ถึงแม้ว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะได้มีการจัดวางโครงสร้างของพรรคฯ เอาไว้อย่างเข้มแข็ง และมีองค์กรต่างๆ คอยสนับสนุนการทำงานของพรรคฯ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากมวลชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งได้ช่วยทำให้การปฏิบัติการของพรรคฯ บรรลุผลได้ค่อนข้างดีนั้น แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในระยะต่อมา (ประมาณปี พ.ศ. 2513) ก็ได้เกิดความขัดแย้งกันทางอุดมการณ์และแนวทางในการดำเนินงานภายในพรรคฯ ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายาต้องถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ¹⁵

1) พรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มเก่า (Communist Party of Malaya : Old Faction) เป็นพรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มเดิม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด มีจุดมุ่งหมายที่จะสถาปนารัฐคอมมิวนิสต์ขึ้นในแหลมมลายูและสิงคโปร์ มีจีนเป็งเป็นเลขาธิการ มีกองกำลังคือ กองทัพปลดปล่อยแห่งชาติมลายา (Malayan National Liberation Army : MNLA)¹⁶

---

* ถึงแม้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะแตกแยกออกเป็นกลุ่มๆ แต่ในที่นี้จะไม่นับศึกษารายละเอียดของแต่ละกลุ่ม แต่จะอธิบายภาพรวมของการทำงานของพรรคฯ ที่ต้องการจะมีอิทธิพลในเขตชายแดนไทยและมาเลเซียเท่านั้น

¹⁵ วิชัย สุเมะนันท์กุล. โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ. หน้า 17-20.

¹⁶ Justus M. van der Kroef, 1979 Yearbook on International Communist Affairs (California : Hoover Institute Publication, 1979), p. 266.

2) พรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มปฏิวัติ (Communist Party of Malayan : Revolutionary Faction) คือสมาชิกของพรรคฯที่สังกัดอยู่ในกรมที่ 8 อยู่ภายใต้การนำของนายอี้เจียง ผบ.กรมที่ 8 ซึ่งได้ประกาศแยกตัวเป็นอิสระเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513¹⁷ และได้ประกาศจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มปฏิวัติ และมีกองทัพปลดปล่อยประชาชนมลายา (Malayan People's Liberation Army : MPLA) เป็นกองกำลัง

3. พรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ (Communist Party of Malaya : Marxist - Leninist) คือสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์เขต 2 ที่แยกมาจากกรมที่ 12 และได้ประกาศจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์มลายากลุ่มมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2517 และมีสันนิบาติปลดปล่อยประชาชนมลายา (Malayan People's Liberation League : MPLL) เป็นกองกำลังสนับสนุนใต้ดิน

หลังจากพรรคฯถูกแบ่งเป็น 3 กลุ่มแล้ว ต่อมาไม่นานพรรคฯก็มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสถานการณ์โลกเปลี่ยนไป คือ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้แยกกลุ่มคอมมิวนิสต์ออกเป็น 2 สาย คือ กลุ่มคอมมิวนิสต์สายรัสเซียนิยมลัทธิมาร์ก-เลนิน และกลุ่มคอมมิวนิสต์สายจีนที่นิยมเหมา เจ๋อ ตุง ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายาต้องถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเช่นกัน คือ¹⁸

1) พรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซีย (กลุ่มเก่า) มีจางจงหมิงเป็นเลขาธิการพรรคฯ¹⁹ มีกำลังประมาณ 500-595 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกรมที่ 8 และกรมที่ 12 เขต 2 โดยที่

- กรมที่ 8 มีพื้นที่เคลื่อนไหวอยู่บริเวณอำเภอสะเดา อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และกิ่งอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

- กรมที่ 12 เขต 2 มีพื้นที่เคลื่อนไหวอยู่ทางทิศตะวันตก ที่ถนนสายยะลา-เบตง ตั้งแต่อำเภอยะหา อำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และที่อยู่ตามแนวชายแดนติดกับรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

¹⁷ อ่านสาเหตุของการประกาศแยกพรรคฯของอี้เจียงเพิ่มเติมได้ใน Richard F. Staar (ed.), 1978 Yearbook on International Communist Affairs. p. 285.

¹⁸ สุเมธ โมตรีประศาสน์, โจรคอมมิวนิสต์มาเลเซียกับความมั่นคง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (เอกสารวิจัยส่วนบุคคล โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2529-2530), หน้า 14-15.

¹⁹ พรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียได้รับการสนับสนุนทางการเงิน และอาวุธจากประเทศสหภาพโซเวียต จึงมีความพร้อมมากกว่ากลุ่มของจีนเป็ง (พรรคคอมมิวนิสต์มลายา) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากประเทศจีน...สัมภาษณ์ พลเอกโสภาส โพธิแพทย์, อดีตรองแม่ทัพ กองทัพภาคที่ 4 , วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542.

2) พรรคคอมมิวนิสต์มลายา (กลุ่มใหญ่) มีเงินเป็นเงินเลขาธิการพรรคฯ มีกำลังประมาณ 850-880 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกรมที่ 10 และกรมที่ 12

- บก.กองพิเศษเขตผสม มีพื้นที่เคลื่อนไหวบริเวณอำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต จังหวัดยะลา และรอยต่อของอำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลากับอำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส

- กรมที่ 10 มีพื้นที่เคลื่อนไหวอยู่ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย ตั้งแต่อำเภอศรีสาคร-อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส

- กรมที่ 12 เขต 1 มีพื้นที่เคลื่อนไหวอยู่บริเวณตำบลธารน้ำทิพย์ ตำบลยะรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

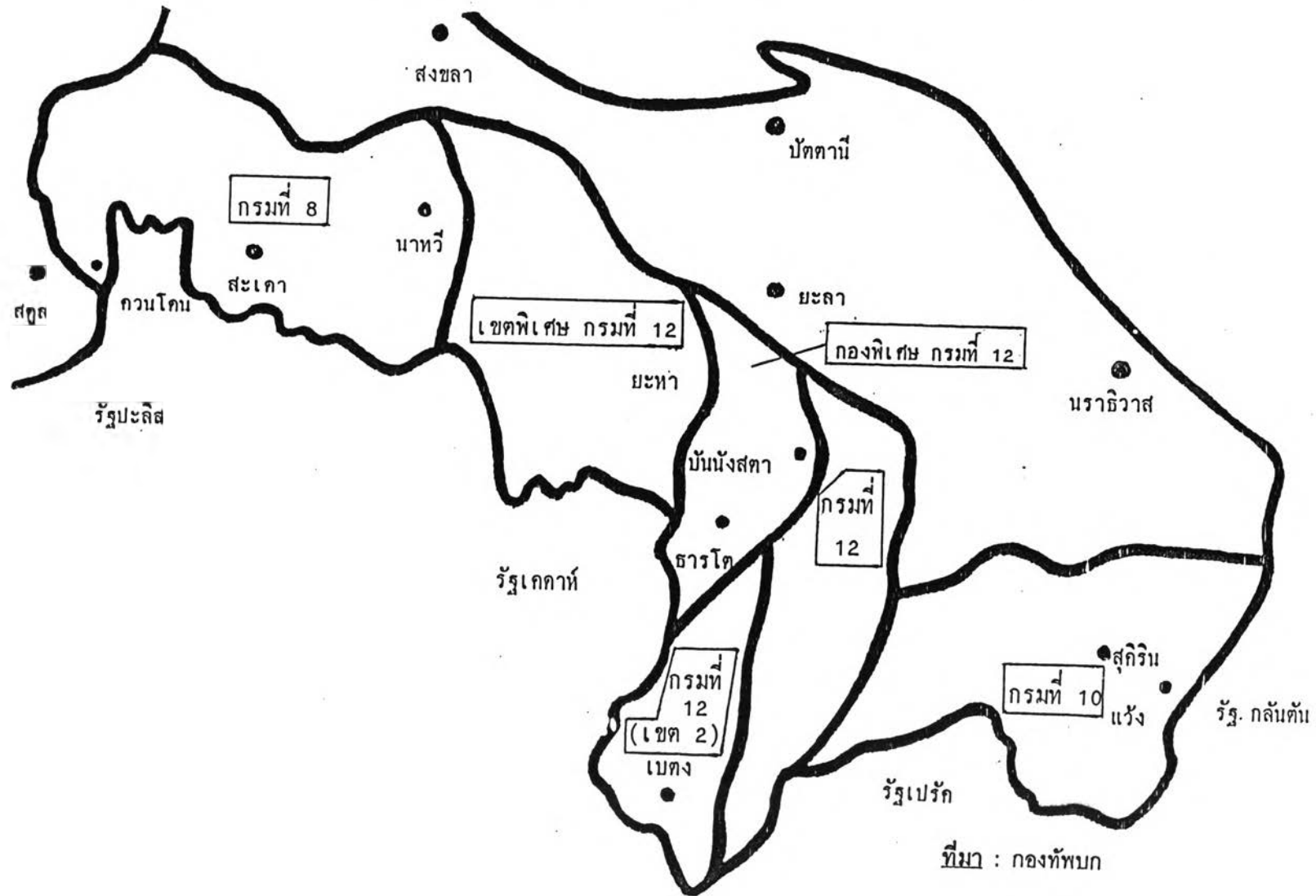
- เขต 41 เขตพิเศษ กรมที่ 12 มีพื้นที่เคลื่อนไหวบริเวณอำเภอยะหา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

(โปรดดูแผนที่ที่ 2)

จะเห็นได้ว่า เขตอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาสามารถครอบคลุมไปในพื้นที่ส่วนต่างๆของภาคใต้ตอนล่างได้เกือบทั้งหมด ซึ่งย่อมแสดงให้เห็นว่า ปัญหาและผลกระทบของพรรคฯ ต่อความมั่นคงของประเทศได้ขยายตัวออกไปอย่างมากเช่นกัน และถึงแม้ว่าพรรคฯจะมีการแตกแยกกันออกเป็นกลุ่มๆแล้วก็ตาม แต่แนวทางการดำเนินงานของพรรคฯก็ยังไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมมากนัก และพรรคฯก็ยังคงมีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหาการสนับสนุนในด้านต่างๆจากประชาชนชาวไทยอยู่เช่นเดิม ทำให้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายากลายเป็นปัญหาที่สำคัญต่อความมั่นคงของไทยมากขึ้นด้วย

แผนที่ที่ 2 : แสดงเขตอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในประเทศไทย (หลังจากพรรคฯแตกแยกออกเป็นกลุ่มๆแล้ว)

3.1.2 ความร่วมมือของรัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

การที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้เริ่มสร้างปัญหาต่างๆให้กับประชาชนไทยตามแนวชายแดนเพิ่มมากขึ้น และพรรคฯก็มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ รวมทั้งยังได้มีการดำเนินงานต่างๆที่ผิดกฎหมายในเขตอธิปไตยของไทย ทำให้ทางราชการไทยเริ่มตระหนักถึงปัญหาและภัยคุกคามที่สำคัญอันนี้มากขึ้น ไทยจึงให้ความร่วมมือกับประเทศมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 เป็นต้นมา โดยถือว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้เป็นศัตรูร่วมกันกับมาเลเซีย (common enemy)²⁰ ซึ่งความตกลงดังกล่าวมีด้วยกันหลายฉบับ ได้แก่²¹ (โปรดดูรายละเอียดในบทที่ 4)

ก. ระยะที่ 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2491-2495 (ค.ศ. 1948-1952) เป็นการทำความตกลงร่วมกันระหว่างผู้บังคับการตำรวจของไทยและมาเลเซีย

ข. ระยะที่ 2 ปลายปี พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) เป็นความร่วมมือกันของกรมตำรวจไทยและมาเลเซีย เพื่อปรับปรุงด้านการข่าวกรองระหว่างกัน

ค. ระยะที่ 3 ปี พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) เป็นความร่วมมือกันเพื่อจัดตั้งกองบัญชาการขึ้นมาแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ง. ระยะที่ 4 ปี พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959) เป็นความร่วมมือกันเพื่อจัดตั้งหน่วยปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาขึ้นมาใหม่ ให้มีประสิทธิภาพในการปราบปรามดียิ่งขึ้น

จ. ระยะที่ 5 ปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) เป็นความตกลงเพื่อให้มีการยกเลิกความตกลงฉบับเดิม และให้ทำความตกลงฉบับใหม่ขึ้นมาแทน

²⁰ อภิโรย สว่างภพ, แนวทางแก้ปัญหาโจรคอมมิวนิสต์มลายา (เอกสารวิจัย โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2530), หน้า 48.

²¹ เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง ความมั่นคงชายแดนภาคใต้ปี 2000 และนิทรรศการวิชาการ 10 ปีสันติภาพ 3 ฝ่าย จัดโดยหนังสือพิมพ์โพสต์สงขลา ร่วมกับสถานีโทรทัศน์เสรี ไอ.ที.วี. ณ ห้องแกรนด์บอลรูม เอ. โรงแรมลีการ์เดนส์ พลาซ่า อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543) และข้อมูลจาก อภิโรย สว่างภพ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 30-34.

จ. ความตกลงฉบับวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2508²² ความตกลงฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา 2 ชุด คือ คณะกรรมการระดับสูง ที่เรียกว่า “คณะกรรมการชายแดนทั่วไป” (General Border Committee) และคณะกรรมการระดับรอง ที่เรียกว่า “คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค” (Regional Border Committee)

ข. ความตกลงฉบับวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2513²³ เป็นความตกลงที่ปรับปรุงมาจากความตกลงฉบับวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2508 เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยได้กำหนดให้คงคณะกรรมการทั้ง 2 ระดับข้างต้นไว้

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยจะได้พยายามที่จะให้ความร่วมมือและช่วยเหลือทางการมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้เป็นอย่างดี แต่ทางการมาเลเซียเองกลับยังแสดงท่าทีไม่ค่อยพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของฝ่ายไทยมากเท่าไรนัก และยังมีกรกล่าวหาทางการไทยอยู่เนืองๆ ด้วยว่า ไม่จริงจังในการแก้ปัญหา²⁴ ทั้งๆ ที่หากจะพิจารณากันให้รอบคอบแล้วจะเห็นว่า การที่ไทยให้ความร่วมมือกับทางการมาเลเซีย โดยยินยอมให้กองกำลังของมาเลเซียสามารถเข้ามาปฏิบัติการในเขตประเทศไทยได้ ถึงแม้จะเป็นไปตามความตกลงร่วมมือกันก็ตาม ก็ได้แสดงให้เห็นถึงความจริงจังของฝ่ายไทยที่มีต่อมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้อย่างมาก เนื่องจากการที่ไทยยินยอมให้กองกำลังของต่างชาติ คือ มาเลเซีย เข้ามาปฏิบัติการอยู่ในเขตพื้นที่อธิปไตยของไทยนั้น ย่อมจะทำให้พลังอำนาจทางทหารของไทยตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบต่อมาเลเซีย เพราะจะทำให้กองทัพของมาเลเซียมีโอกาสได้เข้ามาเห็นชัยภูมิของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการช่วยให้กองกำลังของมาเลเซียสามารถมีโอกาสค้นเคยและชำนาญในพื้นที่ชายแดนของประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งนับเป็นการเสียเปรียบทางด้านทหารและความมั่นคงแห่งชาติในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ การเข้ามาของทหารมาเลเซียดังกล่าว ก็ยังทำให้เกิดผลทางจิตวิทยาต่อคนไทยเชื้อสายมุสลิมในภาคใต้ของไทยซึ่งมีเป็นจำนวนมากด้วย อันเนื่องมาจากการที่ทั้งสองกลุ่มนี้มีความใกล้ชิด และผูกพันกันอย่างมากทางด้านภาษา ศาสนา และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับทางเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทย ซึ่งก็อาจทำให้ประชาชนไทยเหล่านี้มีโอกาสที่จะถูกชักจูงให้หันไปให้ความสำคัญต่อฝ่ายมาเลเซียมากกว่า

²² ดูข้อมูลฉบับสมบูรณ์ได้ในภาคผนวก วันชัย ทโยประการ, ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการชายแดนทั่วไป (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก, 2541), หน้า 102.

²³ ดูข้อมูลฉบับสมบูรณ์ได้ในภาคผนวก วันชัย ทโยประการ, ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการชายแดนทั่วไป, หน้า 107.

²⁴ สุขุม ไพรชการ, ภาคใต้ของไทยหรือมาเลเซีย? (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปะการัง, 2522), หน้า 63.

ฝ่ายไทยได้ ซึ่งนับว่าจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความมั่นคงแห่งชาติอีกประการหนึ่งด้วย ในขณะที่เดียวกัน การเข้ามาของกองกำลังของมาเลเซียนี้ก็ยิ่งได้ช่วยสร้างกำลังใจให้กับกลุ่มขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) ในประเทศไทยในทางอ้อมด้วย เนื่องจากเป็นที่รู้กันดีว่า กลุ่มขบวนการโจรก่อการร้ายนี้มักจะได้รับความช่วยเหลือในทางลับจากทางการมาเลเซีย²⁵ นอกจากนี้ ภายหลังจากที่กองกำลังของมาเลเซียเหล่านี้ปฏิบัติการในเขตประเทศไทยเสร็จแล้ว ก็มักจะพบว่า กองกำลังของมาเลเซียนี้ก็มักจะแอบตั้งอาวุธและกระสุนปืนเป็นจำนวนมากไว้ให้กับกลุ่มของขบวนการโจรก่อการร้ายเหล่านี้ด้วย²⁶ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางการไทยไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบหรือจับกุมได้ ทำให้รัฐบาลไทยจำเป็นต้องรับภาระมากขึ้นในการปราบปรามขบวนการโจรก่อการร้ายเหล่านี้มากยิ่งขึ้นด้วย และที่สำคัญก็คือ ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาที่ผ่านมานั้น มีหลายกรณีที่ฝ่ายไทยต้องตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบต่อฝ่ายมาเลเซีย เช่น ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยจะถูกจำกัดการนำอาวุธเข้าไปในมาเลเซีย ในขณะที่เจ้าหน้าที่มาเลเซียสามารถพกพาอาวุธเข้ามาปฏิบัติการในเขตประเทศไทยได้ เป็นต้น²⁷ ซึ่งพลโทวิศิษย์ อาจคุ่มวงษ์ อดีตแม่ทัพกองทัพภาคที่ 4 (1 ตุลาคม พ.ศ. 2525 – 30 กันยายน พ.ศ. 2532) ได้ให้ทัศนะในกรณีความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ไว้ว่า

ถึงแม้ทั้งสองประเทศจะได้ร่วมมือกันแก้ไขปัญหานี้มาเป็นเวลานานเกือบ 38 ปีแล้ว (พ.ศ. 2492-2530) แต่ผลก็ยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยจากประสบการณ์และการปฏิบัติการที่ผ่านมาพบว่า ปฏิบัติการต่างๆได้ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการร่วมกับฝ่ายมาเลเซียในการปราบปรามมีความรู้สึกที่ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะเมื่อมีการปฏิบัติการปราบปรามครั้งใดก็ตาม ฝ่ายมาเลเซียจะนำกำลังทหาร กำลังตำรวจ เข้ามาปฏิบัติการในเขตไทยทุกครั้ง โดยที่ฝ่ายไทยไม่เคยส่งกำลังเข้าไปปฏิบัติการในมาเลเซียเลย นอกจากนี้ ก็ยังได้ส่งผลกระทบให้คนไทยบางส่วนได้รับความเดือดร้อน และเกิดความเสียหายจากการใช้อาวุธของฝ่ายมาเลเซียที่ขาดความรอบคอบ²⁸

²⁵ วิชัย สุมะนังกุล, *โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ*, หน้า 37.

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 38.

²⁷ สุขุม ไพรชการ, *ภาคใต้ของไทยหรือมาเลเซีย?*, หน้า 72.

²⁸ วิศิษย์ อาจคุ่มวงษ์, "ปัญหา 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้," *รัฐสารวัตร* เล่มที่ 30 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม พ.ศ. 2531), หน้า 51.

และเหตุการณ์ครั้งสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าฝ่ายมาเลเซียตั้งใจที่จะละเมิดอธิปไตยของไทย และละเมิดข้อตกลงของไทยก็คือ เหตุการณ์ที่ประชาชนไทยที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประท้วงขับไล่กองกำลังของมาเลเซียเมื่อปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเหตุการณ์ในครั้งนั้นได้ทำให้ประชาชนไทยในพื้นที่ดังกล่าวต้องประสบกับปัญหาและความเดือดร้อนอย่างมาก²⁹

3.1.3 ความขัดแย้งจากการปราบปรามของรัฐบาลมาเลเซีย

การประท้วงที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 2-6 พฤษภาคม พ.ศ. 2519 เมื่อกลุ่มพิทักษ์ประชาธิปไตยไทยได้เรียกร้องให้รัฐบาลมาเลเซียถอนกำลังออกไปจากเขตแดนไทย ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ทางทหารของมาเลเซียและหน่วยสืบราชการลับจำนวน 410 คน ได้เข้ามาตั้งกองกำลังอยู่ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และได้ปฏิบัติการทางทหารต่อกองกำลังของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ด้วยการนำเครื่องบินเข้ามาโจมตีและทิ้งระเบิดแบบยิงปูพรมในบริเวณดังกล่าว จนทำให้มีลูกกระสุนหลงเข้ามาถูกชาวบ้าน สอนยาง และทรัพย์สินต่างๆของชาวบ้าน จนได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ของมาเลเซียจำนวนหนึ่งที่เข้ามาปฏิบัติการดังกล่าว ก็ยังได้ระดมยิงสอนยางในหมู่บ้านอัยเยอร์เคม ที่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตงด้วย โดยกล่าวหาว่าเป็นแหล่งที่ซ่อนสมุทรม้าของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และยังได้ทำการจับกุมคนงานสอนยาง และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของไทยอีกจำนวน 21 คน ไปกักขังหนองเหนียวเอาไว้ด้วย โดยได้กล่าวหาว่าบุคคลเหล่านี้เป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และที่สำคัญก็คือ ทางฝ่ายมาเลเซียก็ยังได้ส่งกำลังเคลื่อนที่ทางอากาศบางส่วนเข้ามาปฏิบัติการในเขตประเทศไทย โดยไม่ได้แจ้งให้ทางการไทยทราบก่อนล่วงหน้า และยังเข้ามาปฏิบัติการนานถึง 14 วัน ทั้งๆที่ตามสนธิสัญญานั้นระบุไว้ว่าให้เข้ามาได้ไม่เกิน 72 ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งถือเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของฝ่ายมาเลเซียที่จะละเมิดข้อตกลงของไทย ความสูญเสียของราษฎรไทยจากเหตุการณ์ดังกล่าว ได้สร้างความไม่พอใจอย่างมากให้กับประชาชน ดังนั้น ประชาชนในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวนประมาณ 1 หมื่นคน จึงได้ออกมาชุมนุมและเรียกร้องให้รัฐบาลในขณะนั้น คือ รัฐบาลของหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมทย์ สั่งถอนกำลังของฝ่ายมาเลเซียออกจากดินแดนไทย และเรียกร้องมิให้รัฐบาลมาเลเซียเข้ามาปฏิบัติการใดๆที่เป็นการล่วงละเมิดต่ออธิปไตยของไทยอีก³⁰

²⁹ Harvey Stockwin, "Troubled Border : Back to the Melting Pot," Far Eastern Economic Review (June 18, 1976), pp.8-11.

³⁰ สุขุม ไพรัชการ, ภาคใต้ของไทยหรือมาเลเซีย? หน้า 63-75.

ถึงแม้ทางการไทยจะได้ทำการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวกับทางการมาเลเซียตามข้อเรียกร้องของประชาชนชาวอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ก็ตาม จนทางการมาเลเซียยินยอมที่จะถอนทหารออกไปจากเขตแดนของประเทศไทยในที่สุด แต่ก็เห็นได้ว่าประเทศไทยก็มิได้มีมาตรการจริงจังใดๆที่จะตอบโต้ต่อการกระทำที่ร้ายแรงในครั้งนี้อย่างจริงจังของทางการมาเลเซียเลย นอกจากนี้ เพียงไม่กี่เดือนหลังจากนั้น คือในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2520 ประเทศไทยก็ยังได้ยินยอมที่จะทำข้อตกลงร่วมกับทางการมาเลเซียอีกครั้งหนึ่งในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยมีได้มีข้อเรียกร้องใดๆต่อทางรัฐบาลมาเลเซีย เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติการ หรือเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เดียวกันที่เคยเกิดขึ้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลาอีก โดยความตกลงฉบับวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2520 มีสาระสำคัญดังนี้คือ

ความตกลงฉบับวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2520³¹ เป็นความตกลงที่มีเนื้อหาสำคัญเหมือนกับ ความตกลงฉบับเดิม ที่เคยลงนามเมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2513 โดยยังคงให้มีคณะกรรมการทั้ง 2 ระดับ คือ คณะกรรมการชายแดนทั่วไป และคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค รวมทั้งจัดตั้งกองบัญชาการกองกำลังผสมเฉพาะกิจขึ้นที่ชายแดนของแต่ละประเทศด้วย นอกจากนี้ในมาตรา 3 ก็ได้แบ่งประเภทของการปฏิบัติการออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. การปฏิบัติการผสม (Combined Operations)
2. การปฏิบัติการประสาน (Co-ordinated Operations) และ
3. การปฏิบัติการฝ่ายเดียว (Unilateral Operations)

การที่รัฐบาลไทยต้องตัดสินใจทำความตกลงร่วมกับรัฐบาลมาเลเซียต่อไปอีก ในข้อตกลงฉบับวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2520 ภายหลังจากเหตุการณ์ประท้วงที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพิ่งจะผ่านพ้นไปเพียงไม่นานเท่านั้น ทั้งๆที่ประเทศไทยต้องเคยเผชิญกับปัญหาความไม่เท่าเทียมกันจากมาเลเซียในลักษณะต่างๆตลอดมา ก็เนื่องมาจากกรณีที่ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายามีผลกระทบต่อความมั่นคงของไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น รัฐบาลไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งปราบปรามการก่อการร้ายของพรรคฯให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว

³¹ อ่านเพิ่มเติมได้ในบทที่ 4 และดูข้อมูลฉบับสมบูรณ์ได้ในภาคผนวก วันชัย ทโยประการ, ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการชายแดนทั่วไป. หน้า

3.2 ลัทธิคอมมิวนิสต์กับความมั่นคงของไทย

ลัทธิคอมมิวนิสต์ถูกเผยแพร่เข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2463 และได้ขยายอิทธิพลออกไปอย่างรวดเร็วในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ.2518 ประเทศเพื่อนบ้านของไทยหลายประเทศตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ และมีแนวโน้มว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นี้จะขยายอิทธิพลเข้ามาสู่ประเทศไทย ทำให้ปัญหาของลัทธิคอมมิวนิสต์นี้กลายมาเป็นปัญหาที่สำคัญต่อความมั่นคงของไทยด้วย

3.2.1 สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศกับความมั่นคงของไทย

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง สภาพการณ์ระหว่างประเทศก็ตกอยู่ในภาวะของสงครามเย็น (cold war) โลกถูกแบ่งออกเป็น 2 ขั้วอำนาจ โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำฝ่ายเสรีนิยม และสหภาพโซเวียตเป็นผู้นำฝ่ายคอมมิวนิสต์ ผู้นำของสหภาพโซเวียตในขณะนั้นคือ เลนิน ได้พยายามที่จะเผยแพร่แนวคิดของลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ออกไปทั่วโลก โดยอาศัยวิธีการต่างๆ เช่น การรุกราน การบีบบังคับทางการเมือง และการเสนอการช่วยเหลือทางการเงิน เป็นต้น³² ทำให้ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศในยุโรปตะวันออกต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ และดินแดนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็นับเป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ด้วยเช่นกัน³³

ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ถูกเผยแพร่เข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2463 (ค.ศ. 1920) โดยได้เข้ามายังประเทศอินโดนีเซียเป็นแห่งแรก³⁴ และค่อยๆขยายอิทธิพลออกไปยัง

³² ประเทศที่ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์โดยการรุกรานและการบีบบังคับทางการเมือง เช่น โปแลนด์ ภูมания ยังการี เซคโกสโลวาเกีย และเยอรมันตะวันออก เป็นต้น และที่ตกอยู่ภายใต้ลัทธิคอมมิวนิสต์โดยการถูกเสนอการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เช่น ลาว เวียดนาม และกัมพูชา เป็นต้น อ่านเพิ่มเติมได้ใน ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ลัทธิและวิธีการของคอมมิวนิสต์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520), หน้า 32-38.

³³ สาเหตุที่สหภาพโซเวียตต้องการเข้ามามีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็เพราะ 1) ภูมิภาคนี้มีความสำคัญมากทางด้านการเมืองต่อสหภาพโซเวียต ถ้าสามารถยึดครองดินแดนนี้ได้ ก็จะสามารถจัดอิทธิพลของฝ่ายเสรีนิยมที่มีสหรัฐอเมริกาออกไปได้ 2) สหภาพโซเวียตต้องการใช้ภูมิภาคนี้ปิดล้อมประเทศจีน และ 3) โซเวียตต้องการเผยแพร่และส่งเสริมลัทธิคอมมิวนิสต์ของตนออกไปให้แพร่หลายในฐานะของผู้นำของฝ่ายคอมมิวนิสต์ อ่านเพิ่มเติมได้ใน จักรชัย สาริกัลยะ, คอมมิวนิสต์ในอนาคตกับความมั่นคงของชาติ (เอกสารวิจัย โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2529), หน้า 6.

³⁴ ข้าราชการทหาร สำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค, ทำเนียบกำลังรบโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 2.

ประเทศอื่นๆที่อยู่ใกล้เคียง จนในปี พ.ศ. 2518 ประเทศในกลุ่มอินโดจีน ซึ่งประกอบด้วย ลาว เวียดนาม และกัมพูชา ก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ทั้งหมด ทำให้ประเทศไทย ซึ่งมีดินแดนติดต่อกับประเทศในกลุ่มอินโดจีน ถูกคาดการณ์ว่าอาจจะเป็นประเทศต่อไปที่ลัทธิคอมมิวนิสต์จะแพร่เข้ามา ซึ่งก็เป็นไปตาม *ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory)*³⁵ ที่เชื่อกันว่า ถ้าฝ่ายคอมมิวนิสต์สามารถยึดครองประเทศใดประเทศหนึ่งได้แล้ว ประเทศอื่นๆที่อยู่ข้างเคียงก็จะพลอยเสียประเทศให้แก่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ด้วย

ความมั่นคงแห่งชาติ³⁶ หมายถึง สภาวะที่ทำให้ประชาชนในชาติสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วย ความมั่นใจในความปลอดภัยจากอันตราย ปราศจากความตื่นกลัว และความวิตกกังวลต่างๆ ซึ่งอาจพิจารณาได้ 4 ประการคือ ความมั่นคงแห่งชาติด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การเมือง และการทหาร³⁷

ดังนั้น *ความมั่นคงแห่งชาติ* จึงถือเป็นผลประโยชน์อันสำคัญยิ่ง (vital interest) เมื่อรัฐถูกคุกคามจากกำลังอำนาจใดๆจากภายในหรือภายนอกก็ตาม จึงต้องตอบโต้ด้วยมาตรการที่รุนแรงทุกวิถีทาง และการทำทลายอำนาจรัฐโดยกลุ่มการเมืองที่ผิดกฎหมาย หรือที่เป็นภัยต่อความปลอดภัยของชาติ ก็จะถูกจัดเป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของชาติอันสำคัญยิ่งด้วย

---

³⁵ ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) เชื่อว่า ตัวโดมิโนจะล้มลงไปจนหมด จนกว่าจะไม่มีตัวโดมิโนเหลืออยู่อีก ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามเย็น โดยเฉพาะในช่วงของสงครามเวียดนาม ที่สหรัฐอเมริกามีความพยายามที่จะป้องกันประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้ปลอดภัยจากการขยายตัวเข้ามาของลัทธิคอมมิวนิสต์ ที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศในภูมิภาคนี้ให้เป็นคอมมิวนิสต์ทั้งหมด อ่านเพิ่มเติมได้ใน *Brewer's Politics Dictionary*. (London : Nicholas Comfort Publication, 1993), p. 166.

³⁶ สมชัย รักวิจิตร, *ดร.สมชัยตอบคำถามเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ* (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2521), หน้า 1.

³⁷ ปิยะพันธ์ สีดอกบวบ, *นโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมืองการทหารในการแก้ไขปัญหา* ขจก. ตาม *แนวชายแดนไทย-มาเลเซีย* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การทหาร) สาขารัฐศาสตร์ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2538), หน้า 18-20.

3.2.2 มุมมองด้านความมั่นคงของไทย

ในกรณีของพรรคคอมมิวนิสต์มลายานั้น เนื่องจากพรรคฯมีอุดมการณ์แบบคอมมิวนิสต์ และมีการก่อการร้ายในประเทศไทยด้วย จึงถือได้ว่าเป็นภัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติโดยตรง ทำให้รัฐบาลไทยมีนโยบายที่แข็งกร้าวในการต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์มลายาด้วย

มุมมองของไทย

นโยบายในการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ของไทยมีมานานแล้ว ดังจะเห็นได้ว่า หลวงประดิษฐมนูธรรม ได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันคอมมิวนิสต์ขึ้นเป็นฉบับแรก เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2476³⁸ ต่อมาในช่วงของสงครามเย็น เมื่อลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ถูกเผยแพร่ออกไปทั่วโลก ความหวาดกลัวต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ของประเทศไทยก็เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคณะทหารได้เข้ามา มีอิทธิพลและมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น ทำให้ปัญหาความมั่นคงกลายเป็นปัญหาที่สำคัญของชาติ ดังนั้น การต่อต้านคอมมิวนิสต์จึงกลายมาเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันทหาร ในช่วงทศวรรษที่ 1950-1960 นโยบายต่างประเทศของไทยจะเน้นการดำเนินนโยบายในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ และเน้นการพึ่งพิงสหรัฐอเมริกาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในสมัยของนายกรัฐมนตรีจอมพล ป. พิบูลสงคราม จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และจอมพลถนอม กิตติขจร จะเน้นการใช้วิธีปราบปรามอย่างรุนแรง คือ

- สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม มีนโยบายในการต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง เช่น การออกและบังคับใช้พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ปี พ.ศ. 2495, การใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ เพื่อลงโทษผู้ที่พิมพ์ เผยแพร่ และสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์, การจัดตั้งคณะกรรมการและหน่วยงานในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ เช่น กองอาสารักษาดินแดน และกองตำรวจรักษาชายแดน , และการเข้าร่วมกับฝ่ายมหาอำนาจตะวันตกเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาติ เป็นต้น³⁹

- สมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีนโยบายมุ่งที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงถึงที่สุด โดยได้มีการประกาศนโยบายนี้ไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 24 ว่า “ในโอกาสเดียวกันนี้ ขอแจ้งให้พวกคอมมิวนิสต์ทราบเป็นครั้งสุดท้ายว่า หากยังดำเนินการให้เป็นภัยแก่ประชาชนชาวไทยและประเทศไทยอยู่ต่อไป ก็จะต้องได้รับการปฏิบัติตอบอย่างรุนแรงที่สุด อย่างที่ไม่เคยมีประวัติการณ์มาก่อนของประเทศไทย” เป็นต้น⁴⁰

³⁸ “ประวัติพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย,” สยามโพสต์ (23 มกราคม 2537), หน้า 17-18.

³⁹ ธงชัย พึ่งกันไทย, ลัทธิคอมมิวนิสต์และนโยบายต่อต้านของรัฐบาลไทย พ.ศ. 2468-2500 (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 377-398.

⁴⁰ “เจาะยุทธศาสตร์ 66/23 ชูธงการเมืองพิชิตปัญหา,” ประชาชาติธุรกิจ (3 ตุลาคม 2536), หน้า 29.

- สมัยจอมพลถนอม กิตติขจร ก็มีการประกาศการใช้นโยบายและวิธีการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงและต่อเนื่อง เช่นเดียวกับสมัยของพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์⁴¹

ต่อมา ในช่วงทศวรรษที่ 1970-1980 ถึงแม้ว่านโยบายของประเทศไทยจะได้ปรับเปลี่ยนไปบ้าง คือการลดความใกล้ชิดกับสหรัฐอเมริกา และหันไปเสริมสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างทางอุดมการณ์การปกครอง เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ลาว กัมพูชา และเวียดนาม มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสภาพระหว่างประเทศซึ่งลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ขยายตัวเข้ามาในภูมิภาคนี้ และปฏิบัติการของกลุ่มก่อการร้ายต่างๆที่ยึดถือลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมาก ทำให้รัฐบาลในช่วงนี้ก็ยังคงมีความหวาดระแวงต่อการคุกคามของลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาในประเทศไทยด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสมัยของนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีของไทยในช่วงปี พ.ศ. 2518-2500 ก็มีแนวคิดและการดำเนินงานในการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงและต่อเนื่อง⁴² โดยได้เน้นการใช้นโยบาย “ผูกพันกับสหรัฐอเมริกา และต่อต้านคอมมิวนิสต์” เนื่องจากเล็งเห็นว่า ในช่วงเวลานั้น ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้เข้ามาครอบงำประเทศในอินโดจีนหมดแล้ว อันจะเป็นผลให้ประเทศไทยซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดกับประเทศในอินโดจีนมีความเสี่ยงต่อการเผยแพร่เข้ามาของลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นประเทศต่อไป

สำหรับปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานั้น ถึงแม้ในระยะแรก พรรคฯจะมีได้มีนโยบายที่จะสร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศไทยก็ตาม แต่ก็เห็นได้ว่า เมื่อเวลาผ่านไป พรรคฯก็เริ่มที่จะขยายการก่อการร้าย และสร้างความเดือดร้อนในลักษณะต่างๆให้กับประชาชนไทยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่กระแสของลัทธิคอมมิวนิสต์ได้แผ่ขยายเข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปลายช่วงทศวรรษที่ 1970 นั้น พรรคฯก็ได้โหมการโฆษณาชวนเชื่อและเพิ่มการปฏิบัติการในเขตประเทศไทยมากขึ้นด้วย ทำให้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเริ่มกลายมาเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อความมั่นคงในรูปแบบต่างๆต่อรัฐบาลไทย นอกจากนั้น ก็ยังได้สร้างความขัดแย้งในความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียด้วย

⁴¹ เรื่องเดียวกัน , หน้า 29.

⁴² ชัยโชค จุลศิริวงศ์, 5 ทศวรรษ การต่างประเทศของไทย จากความขัดแย้งสู่ความร่วมมือ (คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 128-135.

นอกจากนั้น ท่านยังได้เขียนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ไว้อีกหลายเล่ม เช่น หนังสือเรื่อง “การใช้กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์” และ “ลัทธิและวิธีการของคอมมิวนิสต์” เป็นต้น

3.3 พรรคคอมมิวนิสต์มลายากับปัญหาความมั่นคงของไทย

นโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาต่อประเทศไทยนั้น ในระยะแรก พรรคฯ มีนโยบายไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประเทศไทย รวมทั้งจะไม่ทำร้ายเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยก่อนโดยไม่จำเป็น และจะพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับทางการไทยให้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะพรรคฯ ต้องการใช้พื้นที่ของประเทศไทยเป็นแหล่งหลบซ่อน และเป็นฐานกำลังของพรรคฯ เท่านั้น แต่เนื่องจากภายหลังประเทศไทยมีนโยบายที่จะร่วมมือกับทางการมาเลเซียทำการปราบปรามพรรคฯ มากขึ้น ซึ่งเป็นการกระทบกระเทือนต่อความอยู่รอดของพรรคฯ เป็นอย่างมาก ทำให้พรรคฯ ต้องหันมาเพิ่มความรุนแรงในการปฏิบัติการตอบโต้ต่อเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทย ทั้งในด้านการเมืองและด้านการทหาร นอกจากนี้ พรรคฯ ก็ยังได้โหมการรณรงค์เพื่อหามวลชนมาสนับสนุนพรรคฯ ให้มากขึ้นด้วย ประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบอย่างมากจากปฏิบัติการของพรรคฯ และทำให้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา กลายมาเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติด้านต่างๆ ของไทยดังนี้

3.3.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้สร้างความเดือดร้อนอย่างมากทางด้านเศรษฐกิจต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการชู้บังคับเรียไ้เงินจากประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว และไม่กล้าออกมาประกอบอาชีพอย่างเต็มที่ การบังคับเรียไ้เงินของพรรคฯ ส่วนใหญ่จะมาจากกรเรียกเก็บแบบบังคับให้บริจาค ทั้งในโอกาสปกติและโอกาสที่มีการเฉลิมฉลองในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันปีใหม⁴³ และวันตรุษจีน โดยจะเรียกเก็บจากเจ้าของสวนยาง เจ้าของเหมืองแร่ เจ้าของป่าไม้ เจ้าของร้านค้า คนงานกรีดยาง หรือผู้ที่ขายของชำ⁴⁴ การเรียกเก็บเงินนั้นจะมีจำนวนที่ไม่เท่ากัน คือ ผู้ที่มีรายไ้มากก็จะต้องเสียเงินมาก ส่วนผู้ที่มีรายไ้ได้น้อย เช่น กรรมกร อาจจะไม่ต้องเสียในรูปของเงิน แต่ทางพรรคฯ จะให้บุคคลเหล่านี้เข้าไปเป็นกำลังของพรรคฯ แทน โดยทั่วไป จะเก็บกันครั้งละประมาณ 120-200 บาทต่อเดือน ซึ่งขึ้นอยู่กับฐานะของแต่ละครอบครัว ถ้าเป็นครอบครัวที่ร่ำรวยมาก อาจจะต้องจ่ายมากถึงประมาณเดือนละ 400-500 บาท โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลตรุษจีน อาจจะต้องเสียเงินมากกว่าปกติ และถ้าครอบครัวไหนปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ ก็จะได้รับกรลงโทษจากพรรคฯ อย่างรุนแรง หรือถ้าเป็นเจ้าของกิจการ เช่น เจ้าของสวนยาง หรือเจ้าของเหมืองก็อาจจะถูกปิดสวนยาง หรือปิดเหมือง และจับเจ้าของกิจการไปข่มขู่เรียกค่าคุ้มครอง หรือไม่ยอมให้คนงานไปทำงาน ซึ่งทำให้เกิดความกระทบกระเทือน

⁴³ ดูตัวอย่างจดหมายไ้ในภาคผนวก ก.

⁴⁴ วิชัย สุมะนังกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ , หน้า 30.

ต่อขวัญและกำลังใจของประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก⁴⁵ นอกจากนั้น พรรคฯก็ยังคงได้รับการสนับสนุนในทางลับจากผู้สนับสนุนที่อยู่ในประเทศมาเลเซียด้วย

ตัวอย่างที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาส่งจดหมายไปเรียกเก็บค่าคุ้มครองและภาษีเดือน⁴⁶

เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2523 นายซำหมั่น นายเจ้าจั่น และนายห้วงซุ่ยหยง ราษฎรในเขตตลาด อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้รับจดหมายเป็นภาษาจีน ลงชื่อนายตองเซ่ง มีข้อความขอเรียกเก็บเงินบริจาค 200, 300 และ 500 บาท ตามลำดับ โดยจดหมายมีใจความดังนี้คือ

คุณ ซำหมั่น

เนื่องด้วยฉลองครบรอบ 50 ปีของพรรคฯ จึงมีหนังสือมาเพื่อท่านบริจาคเงิน 200 บาท เพื่อพรรคฯและการปฏิวัติ หวังว่าท่านคงยินดีให้ความร่วมมือ พร้อมกันนี้ ได้ส่งสำเนาแถลงการณ์ฉลองครบรอบ 50 ปีของพรรคฯ โดยกรรมการชายแดนพรรครัฐกลัน-เปรีค ขอให้เราแสดงการคารวะต่อการปฏิวัติ

ตองเซ่ง

22 เมษายน 2523

โดยทั่วไปแล้วอาจกล่าวได้ว่า การเรียกเก็บเงินของพรรคฯจะได้รับการตอบสนองจากประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างดี เนื่องจากประชาชนส่วนมากต้องการตัดความรำคาญ และไม่ต้องการให้เกิดอันตรายต่อครอบครัวของตน ส่วนประเภทของสิ่งของที่พรรคฯต้องการนั้น ก็มีทั้งในรูปของเงิน เสบียงอาหาร เครื่องใช้ประเภทต่างๆ และยารักษาโรค เป็นต้น โดยพรรคฯจะส่งสมาชิกของพรรคฯเข้ามาขอซื้อสิ่งของเหล่านี้ หรือเข้ามาติดต่อขอไปเฉยๆ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการขอมากกว่าซื้อ

⁴⁵ สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านทับโกบ ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา (วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2542)

⁴⁶ วิชัย สุมะนังกุล. โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ. หน้า 27.

ตารางที่ 3.1⁴⁷ แสดงอัตราส่วนร้อยละของประเภทของสิ่งของที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายา ต้องการ ในการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการปฏิบัติการร่วม จำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ประเภทของสิ่งของที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาต้องการ	พื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา		
	กรมที่ 8	กรมที่ 10	กรมที่ 12
เงิน	47.52	40.51	45.38
เสบียงอาหาร	40.59	54.43	47.74
สิ่งของเครื่องใช้	10.89	2.53	6.45
ยารักษาโรค	-	-	-
อื่นๆ	0.99	2.53	0.97
รวม	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 3.2⁴⁸ แสดงอัตราส่วนร้อยละของประเภทของสิ่งของที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายา ต้องการ ในการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างหลังการปฏิบัติการร่วม จำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ประเภทของสิ่งของที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาต้องการ	พื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา		
	กรมที่ 8	กรมที่ 10	กรมที่ 12
เงิน	37.59	33.01	49.22
เสบียงอาหาร	34.04	40.78	26.56
สิ่งของเครื่องใช้	21.28	17.48	17.19
ยารักษาโรค	7.09	6.80	6.25
อื่นๆ	-	1.94	0.78
รวม	100.00	100.00	100.00

⁴⁷ มานพ จิตต์ภูษา และคณะ, ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียในการปราบปรามกองกำลังที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลไทยและมาเลเซีย (ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 218.

⁴⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 226.

ข้อสังเกต ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังปฏิบัติการร่วมในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาของรัฐบาลไทยและมาเลเซีย สิ่งของที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาต้องการอย่างมากคือ เงิน และเสบียงอาหาร แต่ในช่วงหลังปฏิบัติการนั้น พรรคฯจะมีความต้องการรักษาโรคเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 3.3⁴⁹ แสดงอัตราส่วนร้อยละของการติดต่อของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา เพื่อขอสิ่งของจากกลุ่ม ตัวอย่างก่อนการปฏิบัติการร่วม จำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

การติดต่อของ พรรคคอมมิวนิสต์มลายา	พื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา		
	กรมที่ 8	กรมที่ 10	กรมที่ 12
ขอซื้อ	42.62	47.50	46.96
ขอเปล่าๆ	57.38	52.50	53.04
รวม	100.00	100.00	100.00

ในแต่ละปี ประชาชนจะต้องสูญเสียเงินในการสนับสนุนพรรคฯในรูปแบบต่างๆดังกล่าวข้างต้นประมาณปีละกว่า 100 ล้านบาท⁵⁰ และทางราชการก็ต้องสูญเสียทรัพย์สินเพื่อใช้ในการปราบปรามพรรคฯไปปีละกว่า 200 ล้านบาท⁵¹ ซึ่งทั้งนี้ยังไม่รวมถึงการสูญเสียทางด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย อันเนื่องจากปัญหาของพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ได้ส่งผลให้ภาวะการค้า การลงทุน และการขยายตัวทางเศรษฐกิจในจังหวัดเหล่านี้ต้องสูญเสียไปอย่างมาก เพราะรัฐบาลไม่สามารถจะเข้าไปพัฒนาเศรษฐกิจในบริเวณดังกล่าวได้อย่างเต็มที่

3.3.2 ปัญหาด้านสังคมจิตวิทยา

“มวลชน” เปรียบเสมือนขุมกำลังที่สำคัญในสงครามปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์ ดังนั้นพรรคคอมมิวนิสต์จึงจะต้องพยายามแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนให้มากที่สุด เพราะการที่สามารถเข้าถึงและได้รับการยอมรับจากประชาชนจะทำให้การดำเนินงานของพรรคคอมมิวนิสต์เป็นไปได้อย่างราบรื่นมากขึ้น

⁴⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 216

⁵⁰ สุเมธ ไม้ตรีประศาสน์, โจรคอมมิวนิสต์มาเลเซียกับความมั่นคง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้, หน้า คำนำ.

⁵¹ สัมภาษณ์ พลเอกโอบาส โพรทิพย์, อดีตรองแม่ทัพ กองทัพภาคที่ 4, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2542.

พรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็เช่นเดียวกัน เมื่อเข้ามาตั้งฐานปฏิบัติการอยู่ในประเทศไทยแล้ว ก็ได้พยายามแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ช่วยสนับสนุนพรรคฯในด้านต่างๆ ทั้งในด้านปัจจัยสี่ และด้านการข่าว ซึ่งนับว่าได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อความมั่นคงของไทยในด้านสังคมจิตวิทยา เนื่องจากยิ่งพรรคฯได้รับการสนับสนุนจากประชาชนมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งจะเป็นภัยต่อประเทศไทยมากขึ้นด้วย

ผลจากการวิจัยของนักวิจัยทางด้านจิตวิทยา คือ แฟรงคลิน โอแซงก้า ได้สรุปเอาไว้ว่า โดยทั่วไปแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์จะมีวิธีการที่จะเข้าถึงประชาชน 3 ขั้นตอน คือ⁵²

1. ขั้นพิสูจน์ว่าเป็นพวกเดียวกัน คือ พรรคฯจะส่งสมาชิกเข้าไปติดสนิทกับชาวบ้านและสังเกตดูว่าชาวบ้านต้องการอะไร หรือมีจุดมุ่งหมายอะไรในชีวิต พยายามค้นหาจุดอ่อน เพื่อที่จะสามารถเข้าถึงชาวบ้านได้ง่าย และทำให้ชาวบ้านเชื่อว่า พรรคฯจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาของชาวบ้านได้ ในที่สุดชาวบ้านก็จะหันมาสนับสนุนแนวทางของพรรคฯ

2. ขั้นเผยแพร่ คือ พยายามชักจูงให้ประชาชนเห็นสภาพของสังคมในด้านที่ไม่ดี หรือให้เห็นสภาพที่เลวร้ายยิ่งขึ้น แล้วก็จะโยนความผิดให้กับรัฐบาล ขณะเดียวกันก็จะพยายามชี้ให้เห็นว่า ถ้าทุกคนร่วมมือกัน ปัญหาเหล่านั้นก็จะหมดไป แล้วใครอยากได้อะไรก็ได้เช่นนั้น ซึ่งการโฆษณาชวนเชื่อของพรรคฯมักจะถูกสอดแทรกอยู่ในนิยายพื้นเมือง ในเนื้อเพลง และการสนทนาต่างๆ ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

3. ขั้นการจัดหรือรวบรวมกำลัง เมื่อเกลี้ยกล่อมชาวบ้านให้เข้าเป็นพวกเดียวกันแล้ว ก็จะรวบรวมกำลังจัดตั้งหน่วยของค์การใต้ดินขึ้นมา แล้วก็มักจะส่งบุคคลเหล่านั้นไปอบรมในเรื่องลัทธิและการรบ ซึ่งผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วก็จะถูกส่งกลับไปประจำหมู่บ้านของตนเพื่อเป็นกำลัง เป็นแหล่งข่าว และจัดหาผู้สนับสนุนอื่นๆต่อไป

ด้วยหลักการอันแยบยลนี้ ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์สามารถได้รับการสนับสนุนอย่างมาก และมีประชาชนจำนวนมากไม่น้อยยอมเข้าร่วมงานด้วย

สำหรับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ซึ่งได้อาศัยหลักการดังกล่าวนี้เช่นเดียวกัน ก็นับได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในการสร้างฐานมวลชน เนื่องจากพบว่าจำนวนสมาชิกของพรรคฯได้

⁵² แฟรงคลิน มาร์ค โอแซงก้า, วิธีการที่พวกกบฏคอมมิวนิสต์ใช้บังคับและควบคุมประชาชน (บทความจากการวิจารณ์ทางสังคมวิทยา) อรัญ ชมไพศาล (แปล) (Australia : The Australian Army Journal) No. 176 (January, 1964), หน้า 3-6.

เพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2500-2506 มีสมาชิกประมาณเพียง 600 คน แต่ในช่วงปี พ.ศ. 2520-2521 มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 2,500-3,000 คน⁵³

โดยทั่วไปแล้ว การแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนของพรรคฯ นั้น จะอาศัยการโฆษณาชวนเชื่อ หรือการชักจูงให้ประชาชน โดยเฉพาะที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวได้เห็นถึงประโยชน์และข้อดีต่างๆ ของการเข้ามาสนับสนุนพรรคฯ เช่น การที่จะได้รับการคุ้มครองจากพรรคฯ การได้เข้าร่วมกิจกรรมประเภทบันเทิงของพรรคฯ และถ้าใครสมัครเข้ามาเป็นสมาชิกของพรรคฯ ก็จะได้รับการศึกษาภาษาจีนและภาษามาเลย์ด้วย ส่วนวิธีการนั้นก็เริ่มจากการชักจูงให้เยาวชนเหล่านี้ไปเข้าร่วมกิจกรรมของพรรคฯ ก่อน เช่น การร้องเพลงร่วมกัน การละเล่นและการแสดงต่างๆ ซึ่งในระยะแรกนั้นจะไม่เน้นหนักในเรื่องอุดมการณ์หรือแนวความคิดแต่อย่างใด ต่อมาจึงค่อยให้สมาชิกเข้ารับการฝึกอบรมทางด้านอุดมการณ์ทางการเมืองและด้านการทหาร⁵⁴ ส่วนการขยายหน่วยกำลังติดอาวุธ ก็จะเลือกจากสมาชิกใหม่ที่สนับสนุนพรรคฯ รวมทั้งสมาชิกที่มาจากองค์กรต่างๆ ของพรรคฯ โดยเฉพาะที่อยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร และที่อยู่บริเวณชายแดนของไทย เนื่องจากประชาชนกลุ่มนี้มักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่า และรวมถึงประชาชนในเขตมาเลเซียตะวันตกด้วย ซึ่งการรณรงค์นี้จะรวมไปถึงการให้สมาชิกเก่าไปหาสมาชิกใหม่มาจากกลุ่มเยาวชน และเครือข่ายของสมาชิกเดิมของพรรคฯ ด้วย และถ้าหากการโฆษณาชวนเชื่อในพื้นที่ใดไม่ประสบความสำเร็จ พรรคฯ ก็จะใช้การโฆษณาชวนเชื่อที่ว่า เจ้าหน้าที่จะมาเผาหมู่บ้านของประชาชน ทำให้ประชาชนหลงเชื่อ และหลบหนีเข้าไปหลบซ่อนอยู่กับพรรคฯ และกลายเป็นสมาชิกของพรรคฯ ไปในที่สุด⁵⁵

ในระยะหลังมักจะพบว่า สมาชิกรุ่นใหม่ของพรรคฯ จะเป็นเยาวชนที่มีเชื้อสายจีนที่เกิดในประเทศไทย (โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา) ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่ยากจน⁵⁶ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สมาชิกของพรรคฯ ในระยะหลังนี้จะเป็นกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ของพรรคฯ ที่เป็นคนไทยมากกว่าจะเป็นคนรุ่นเดิมที่อพยพมาจากประเทศมาเลเซีย (ซึ่งคงมีอายุมากกว่า 45 ปีแล้ว และจำนวนหนึ่งคงเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจากการปะทะ) ดังนั้น การ

⁵³ สุเมธ โมตรีประศาสน์, โจรคอมมิวนิสต์มาเลเซียกับความมั่นคง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้, หน้า 11.

⁵⁴ สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านทับโถง ตำบลลำน้ำขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา, วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

⁵⁵ สรุปรจากเทปวิดีโอเกี่ยวกับประวัติของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ที่นำมาเปิดในการสัมมนาเรื่อง ความมั่นคงชายแดนภาคใต้ปี 2000 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม เอ. โรงแรมลีการ์เดนส์ พลาซ่า อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543)

⁵⁶ วิชัย สุเมธันกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ, หน้า 31.

กวาดล้างพรรคฯจึงเปรียบเสมือนการปราบปรามราษฎรไทยที่หลงผิด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความมั่นคงในชีวิตของประชาชนไทยกำลังอยู่ในภาวะที่เป็นอันตราย

สำหรับชาวไทยเชื้อสายมุสลิมที่เข้ามาเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน แต่ที่น่าสังเกตก็คือ นักสังเกตการณ์ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลา และนราธิวาส ได้กล่าวไว้ว่า การที่กลุ่มชาวไทยเชื้อสายมุสลิมบางส่วนได้ตัดสินใจเข้าร่วมกับพรรคฯนั้น มิได้มาจากความเลื่อมใสในด้านอุดมการณ์หรือแนวทางของพรรคฯเลย แต่เนื่องมาจากเหตุผลที่สำคัญ 5 ประการ คือ⁵⁷

1. คนไทยเชื้อสายมุสลิมมีความเชื่อว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นแหล่งพักพิงที่ปลอดภัยสำหรับพวกตน
2. คนไทยเชื้อสายมุสลิมกลุ่มนี้มีความต้องการจะสร้างรัฐปัตตานีอิสระ (free Pattani) ขึ้นมาใหม่ และมีความเข้าใจว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะสามารถสนับสนุนทางด้านอาวุธ และการฝึกฝนทางด้านการทหารให้กับกลุ่มของตนได้
3. พวกมุสลิมที่อยู่ตามบริเวณแนวชายแดนได้รับการชักชวนจากสมาชิกของพรรคฯ โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นจำนวนมากกว่าปกติ ทำให้บางคนเชื่อว่าจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าภายใต้พรรคฯ
4. ได้รับความกดดัน หรือถูกบีบบังคับจากทหารหรือข้าราชการไทย เช่น ถูกบังคับเรียกเก็บเงินสูงถึง 15,000 บาท ซึ่งบางครอบครัวที่ไม่มีเงินจ่ายให้ ดังนั้น พ่อแม่ก็มักจะแนะนำให้บุตรหลานของตนหนีเข้าไปอาศัยอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาแทน หรือบางครั้ง พรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็จะสร้างสถานการณ์ต่างๆขึ้น เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นระหว่างข้าราชการไทยกับชาวไทยเชื้อสายมุสลิม ทำให้คนไทยเชื้อสายมุสลิมมองว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นทางออกที่ดีที่สุดของพวกตน
5. เด็กหนุ่มมุสลิมวัยรุ่นชอบพอกับสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาที่เป็นสตรี ทำให้ต้องเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรคฯโดยปริยาย เพราะความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายชายจะต้องเป็นสมาชิกของพรรคฯด้วยเท่านั้น

นอกจากนั้น พรรคฯก็ยังได้สนับสนุนให้สมาชิกของพรรคฯแต่งงานกับชายหรือหญิงในหมู่บ้านต่างๆ เพื่อให้ญาติพี่น้องของบุคคลเหล่านั้นต้องยอมเข้าเป็นสมาชิกหรือผู้สนับสนุนพรรคฯไปด้วย⁵⁸ และพรรคฯก็ยังคอยหาโอกาสใช้หน่วยแพทย์ของพรรคฯให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่

⁵⁷ T.A. David, *Business Times Week* , p. 9.

⁵⁸ เอกศักดิ์ สังข์ศิริ, *ปัญหาการก่อการร้ายของโจรคอมมิวนิสต์มลายา* , หน้า 15.

ที่ต่างๆที่เจ็บป่วย โดยไม่คิดมูลค่าและแจกยารักษาโรคฟรี และบางครั้งก็ยังให้เงินช่วยเหลือในการรักษาหรือการพักผ่อนแก่ผู้ป่วยด้วย เพื่อให้พรรคฯได้รับความไว้วางใจจากประชาชนโดยทั่วไปมากขึ้น⁵⁹

การที่มีประชาชนไทยเป็นจำนวนมากหลงเชื่อคำโฆษณาชวนเชื่อของพรรคฯ และหลงผิดเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา นี้ นับได้ว่า ได้สร้างผลกระทบอย่างมากต่อความมั่นคงของชาติ เพราะนอกจากจะทำให้คนหันไปนิยมต่อกลุ่มผู้ก่อการร้ายแล้ว ก็ยังทำให้เกิดช่องว่างระหว่างรัฐกับประชาชนมากยิ่งขึ้นด้วย

3.3.3 ปัญหาด้านการเมือง

เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้เข้ามาอยู่ในเขตประเทศไทยแล้ว ก็ได้สร้างปัญหาอย่างมากให้กับประชาชนที่อยู่ในบริเวณชายแดนภาคใต้ของไทย และนอกจากนั้นแล้ว พรรคฯก็ยังได้สร้างปัญหาอย่างมากให้กับรัฐบาลไทยด้วย โดยพฤติกรรมของพรรคฯนั้น นับได้ว่าเป็นภัยโดยตรงต่อระบอบการเมืองและการปกครองของไทย ซึ่งอาจจำแนกได้เป็นหลายประการ คือ

1) การเผยแพร่อุดมการณ์คอมมิวนิสต์ ในขณะที่พรรคฯได้ทำการโฆษณาชวนเชื่อต่อประชาชนนั้น ก็จะพยายามสอดแทรกแนวคิด และอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ให้กับประชาชนด้วย โดยพยายามชี้ให้ประชาชนรู้สึกว่ รัฐบาลไม่ให้ความเท่าเทียมกันต่อประชาชน (โดยเฉพาะบุคคลที่มีเชื้อสายมุสลิม) ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกต่อต้านรัฐบาล และต้องการสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์มลายาแทน นอกจากนั้น พรรคฯยังมีการจัดตั้งโรงเรียนสอนแนวคิดและลัทธิคอมมิวนิสต์ รวมทั้งอุดมการณ์ของเหมา เจ๋อตุงด้วย ซึ่งปกติแล้ว สมาชิกทุกคนจะต้องเข้ารับการอบรมในเรื่องนี้

ตัวอย่างที่แสดงว่าพรรคคอมมิวนิสต์มลายามีการจัดตั้งโรงเรียนสอนเกี่ยวกับแนวคิดและลัทธิคอมมิวนิสต์นี้พบได้จาก จดหมายที่เขียนโต้ตอบระหว่างสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ชื่อ บินดาร์ และเดซอ เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2528 ซึ่งมีใจความดังนี้⁶⁰

⁵⁹ เสริม คงสุวรรณ, การปราบปรามโจรจีนชายแดนประเทศไทยและมาเลเซีย , หน้า 24.

⁶⁰ กองยุทธการ กองทัพภาคที่ 4, งานด้านกิจการพลเรือนของกองกำลังผสมเฉพาะกิจไทย , หน้า 5.

สหายเดซอที่รัก

หวังว่าสหายเดซอคงมีความสุขดี และเจริญก้าวหน้าไปเรื่อยๆ และคงประสบชัยชนะในการรบ ผมภาวนาให้สหายเดซอก้าวไปเป็นกรรมการชั้นสูงในพรรคต่อไป และฝากความคิดถึงมาให้เปาะจี้และสหายอื่นๆด้วย เมื่อเร็วๆนี้ ผมได้รับจดหมายจากคุณ ผมรู้สึกดีใจมาก ตอนนี้ผมได้เริ่มเรียนรู้สิ่งต่างๆแล้ว แต่ยังอ่อนอยู่มาก แต่ก็ได้รับการแนะนำจาก จคม. เตอลิติ และตอนนี้ โรงเรียนมาร์กซิสต์ได้สร้างเสร็จแล้ว หลายคนคงมีโอกาสเรียนกันอย่างจริงจัง

ผมหวังว่า สหายเดซอ และสหายทั้งหมดคงเชื่อมั่นต่อผู้นำของพรรคตลอดไป

จาก บินตาร์

นอกจากนั้น ยังมีการค้นพบเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิด ลัทธิ และอุดมการณ์เกี่ยวกับคอมมิวนิสต์อีกหลายเล่มด้วย ซึ่งมีทั้งที่เขียนเป็นภาษามาเลย์ ภาษาไทย และภาษาจีน เช่น PEMBANGUNAN PART 1, HAL-EHWAL ANTARABANGSA 12, LENIN, HIDUP PART 1 : KOMUNIST MALAYA⁶¹, ทหารน้อยจางก่า, เหมา เจ๋อ ตุง เลียนสี (บทเรียนของเหมา)⁶², 益壽延年, 东方红, 毛泽东选集, 革命者个人生活, 朱毛中黄者 เป็นต้น

ซึ่งลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ ถือว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อประเทศที่มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขดังเช่นประเทศไทย

2) การสร้างอำนาจรัฐซ้อนของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยเฉพาะตามหมู่บ้านที่อยู่ตามแนวชายแดนที่ห่างไกลจากการดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐบาล โดยที่พรรคฯจะจัดส่งสมาชิกแอบแฝงเข้าไปอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ หมู่บ้านละประมาณ 8-15 คน ซึ่งกลุ่มกำลังย่อยเหล่านี้จะคอยทำหน้าที่ดูแลความเป็นไปของหมู่บ้านนั้นๆ หรือเป็นเสมือนกับผู้ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านดังกล่าวให้กับประชาชนแทนเจ้าหน้าที่ของทางราชการ เช่น ทำหน้าที่ตัดสินปัญหาหรือแก้ไขปัญหาคความ

⁶¹ กองทัพอากาศที่ 4, รายงานสรุปผลการปฏิบัติด้านการข่าวกรอง, หน้า 10.

⁶² เป็นนวนิยายที่บรรยายถึง ความเป็นมาของเด็กน้อยผู้หนึ่งที่เติบโตขึ้นมาท่ามกลางการสู้รบในกองทัพของพรรคคอมมิวนิสต์

⁶³ ข้อมูลจากงานนิทรรศการ "10 ปีสันติภาพ 3 ฝ่าย" จัดโดยหนังสือพิมพ์ไฟกัส ณ โรงแรมลีการ์เดนส์ พลาซ่า อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543)

ขัดแย้งต่างๆของประชาชน และจะมีการกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่ทำความผิดด้วย ซึ่งบางครั้งโทษก็รุนแรงถึงขั้นสังหารชีวิต นอกจากนั้น พรรคคอมมิวนิสต์มลายายังเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งผู้นำของหมู่บ้าน เช่น กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านด้วย⁶³ ทำให้อำนาจรัฐเข้ามาไม่ถึง และประชาชนก็เกิดความเชื่อถือต่อกลุ่มผู้ก่อการร้ายมากกว่าเจ้าหน้าที่ และพรรคก็ยังคอยยุยงให้ประชาชนทั่วไปเกิดความเข้าใจผิดต่อฝ่ายเจ้าหน้าที่และต่อต้านการดำเนินงานของทางราชการด้วย ซึ่งเป็นการพยายามสร้างอิทธิพลในทางการเมืองของพรรคให้เพิ่มมากขึ้นอีกทางหนึ่ง อันนับเป็นการคุกคามต่อความมั่นคงตามแนวชายแดนของประเทศอย่างยิ่ง

3) พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ส่งบุตรหลานของตนเข้ามาเป็นบุตรหลานของคนไทย คือ ถ้าสมาชิกของพรรคมีบุตรหลาน ก็จะพยายามยกให้เป็นบุตรหลานของคนไทย เพื่อให้ได้รับสัญชาติไทยถูกต้องตามกฎหมาย ในขณะที่ ถ้าหากคนไทยมีลูกคนที่ 3 ก็จะต้องส่งลูกคนที่ 3 ไปเป็นสมาชิกของพรรคแทน ทำให้เด็กไทยต้องไปเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และไม่ได้รับการศึกษา หรือได้รับสัญชาติไทยตามที่ควรจะเป็น⁶⁴ และการที่พรรคส่งบุตรหลานของตนเข้ามาเป็นคนไทยนั้น ก็ยังทำให้พรรคสามารถได้รับทราบข่าวสารต่างๆได้อย่างกว้างขวางขึ้น และสามารถแทรกซึมอยู่ในเขตประเทศไทยได้ง่ายขึ้นด้วย อันเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความมั่นคงแห่งชาติ ในขณะที่เดียวกัน ในเมื่อเด็กเหล่านี้ทราบว่าเป็นลูกหลานของพรรค ก็จะต้องให้ความช่วยเหลือต่อพรรคในด้านต่างๆมากขึ้น เช่น ในด้านเสบียงอาหาร และการหาสมาชิกใหม่ให้พรรค เป็นต้น

4) การสนับสนุนให้ผู้ชุมนุม กลุ่มสตรี และคนชรา เข้าร่วมกับพรรค เมื่อทางราชการได้จัดตั้งกลุ่มหมู่บ้านป้องกันตนเองขึ้นมา เพื่อให้คอยช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามและป้องกันภัยจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ทำให้พรรคได้หันมาใช้ยุทธวิธีใหม่ในการต่อต้านรัฐบาล โดยได้สนับสนุนให้บุคคลสำคัญของหมู่บ้านเข้าสมัครเป็นสมาชิกในองค์กรเหล่านี้ เพื่อให้ผู้สนับสนุนกลุ่มนี้ได้มีโอกาสเข้าร่วมปฏิบัติการกับเจ้าหน้าที่ เพื่อคอยสืบข่าว สอดส่องดูความเคลื่อนไหวของฝ่ายเจ้าหน้าที่ และคอยจัดหาเสบียงอาหารให้กับพรรคได้สะดวกเช่นเดิม⁶⁵ นอกจากนี้ พรรคยังได้หันมาเน้นกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆในการสนับสนุนพรรคด้วย คือ กลุ่มสตรี และคนชรา เนื่องจากคนทั้งสองกลุ่มนี้จะไม่ค่อยถูกจับตามองจากทางราชการมากนัก ทำให้การสนับสนุนทำได้

⁶³ สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านทับโถบ ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา , วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

⁶⁴ สัมภาษณ์ พลเอกโสภาส โพธิแพทย์, อดีตรองแม่ทัพ กองทัพภาคที่ 4, วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542.

⁶⁵ เอกศักดิ์ สังข์ศิริ, ปัญหาการก่อการร้ายของโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 20.

ง่ายกว่า⁶⁶ ซึ่งการใช้ประโยชน์จากกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญส่วนหนึ่งของชาติ นับได้ว่าเป็นการบั่นทอนความมั่นคงของชาติอย่างมาก

5) ผลกระทบจากการที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายามีภาษาและเชื้อชาติเหมือนกับคนไทยในภาคใต้ของไทย การที่สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาสามารถพูดภาษามลายู และภาษาจีนได้ และยังมีเชื้อชาติเป็นมุสลิมและคนจีนเหมือนกับคนไทยเชื้อสายมุสลิมและจีนที่อยู่ในภาคใต้ของไไทย นั้น ทำให้คนทั้งสองกลุ่มนี้มีความผูกพัน และมีความสนิทสนมกันมากกว่าที่มีต่อรัฐบาลไทย และพรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็สามารถเข้าถึงคนไทยเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ทำให้คนไทยเหล่านี้มักเต็มใจที่จะให้ความช่วยเหลือต่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นการตอบแทน ซึ่งนับเป็นภัยต่อความมั่นคงทางการเมืองของรัฐบาลไทยเป็นอย่างมาก

6) พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ขัดขวางการดำเนินงานของรัฐบาล ขัดขวางการสำรวจจัดทำหลักเขตชายแดนไทย-มาเลเซีย ของคณะกรรมการชายแดนไทย-มาเลเซีย, ขัดขวางโครงการสร้างเขื่อนพลังน้ำ (เขื่อนบางลาง) ที่จังหวัดปัตตานี, ขัดขวางการสร้างเส้นทางสายยะลา-เบตง โดยเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2523 พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้วางระเบิดแทรกเตอร์แบบ HD 21 C ของบริษัทอิตาเลียน-ไทย จำนวน 1 คัน ที่บริเวณใกล้บ้านโต ตำบลหวาด กิ่งอำเภอธารโต จังหวัดยะลา ทำให้รถแทรกเตอร์เสียหายใช้การไม่ได้ เพื่อเป็นการต่อต้านการสร้างถนนสายยะลา-เบตง ในช่วงที่ต้องการสร้างถนนเปลี่ยนแนวหน้าท่อม หลังจากสร้างเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำปัตตานี (เขื่อนบางลาง) แล้ว⁶⁷ เป็นต้น ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าวได้ทำให้การเข้าไปพัฒนาพื้นที่ต่างๆของรัฐบาลต้องประสบปัญหาเป็นอย่างมาก และยังส่งผลให้ราษฎรทั่วไปขาดความมั่นใจในประสิทธิภาพของรัฐบาลในการดูแลความเรียบร้อยของพื้นที่และประชาชนด้วย

3.3.4 ปัญหาด้านการทหาร

นอกจากปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะส่งผลกระทบอย่างมากต่อความมั่นคงของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และด้านการเมืองแล้ว พรรคฯก็ยังสามารถสร้างปัญหาอย่างมากให้กับประเทศไทยในด้านการทหารด้วย

⁶⁶ องค์กรสมาคมสตรี มีกลุ่มสตรี เป็นสมาชิกหลัก และองค์กรสมาคมหมู่บ้าน มีกลุ่มคนชรา เป็นสมาชิกหลัก

⁶⁷ วิชัย สุมะนังกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ, หน้า 26.

1) ปัญหาการครอบครองอาวุธต่างๆไว้เป็นจำนวนมาก

โดยปกติแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะจัดซื้ออาวุธจากผู้ลักลอบค้าของเถื่อนเป็นหลัก โดยเฉพาะจากแหล่งที่เป็นแหล่งธุรกิจการค้า โดยจะซื้อผ่านทางกลุ่มผู้ที่สนับสนุนพรรคฯ ส่วนมากจะเป็นอาวุธปืนกลเล็กชนิด เอ็ม.16 และคาร์บิน หรือได้มาจากการจัดซื้อของพรรคใต้ดินในประเทศมาเลเซีย แล้วส่งมอบให้กับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา หรือได้มาจากการยึดได้ ภายหลังจากการโจมตีเจ้าหน้าที่ไทยหรือเจ้าหน้าที่มาเลเซียได้สำเร็จ⁶⁸ หรือมาจากการติดต่อขอซื้อ หรือการสนับสนุนจากกลุ่มผู้ก่อการร้ายกลุ่มอื่นๆ เช่น ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) หรือ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) นอกจากนี้ ก็ยังมีการผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในการต่อสู้ชนิดต่างๆขึ้นมาใช้เองอย่างแพร่หลาย เช่น ในบริเวณค่ายกรมที่ 8 เขาน้ำค้าง ก็ได้พบการสร้างถังเก็บลูกกระสุนและปืนที่เคลือบด้วยยางมะตอย ทำให้สามารถเก็บรักษาไว้ได้เป็นเวลานาน ลูกปืนขนาดใหญ่ (หนักประมาณ 15 กิโลกรัม) เครื่องส่งโทรเลข ถังเก็บเสบียงอาหาร ที่เอาไว้เก็บอาหารได้เป็นจำนวนมาก ในยามสงคราม เครื่องเชื่อมโลหะจากแก๊สที่ใช้ในการผลิตอาวุธ และกับระเบิดและลูกระเบิด ซึ่งส่วนมากเป็นชนิดแสงเครื่อง เป็นต้น⁶⁹ ส่วนในบริเวณกรมที่ 10 บริเวณกิ่งอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส นั้น ก็ได้มีการค้นพบกับระเบิดในลักษณะต่างๆ ที่พรรคฯได้พยายามสร้างและปรับปรุงให้ยากต่อการตรวจค้น และมีความไวในการระเบิดสูง โดยจะพยายามใช้ส่วนที่เป็นโลหะน้อยมาก และตัวทุ่นระเบิดก็จะไม่ค่อยใช้ส่วนที่เป็นโลหะ เพราะไม่หวังผลจากสะเก็ดระเบิด แต่หวังผลจากการระเบิดของดินระเบิดเพียงอย่างเดียว ทำให้ยากต่อการตรวจค้นโดยเครื่องตรวจไฟฟ้า ประกอบกับที่เจ้าหน้าที่ของไทยมักจะใช้เครื่องตรวจค้นของโปแลนด์ ซึ่งมีอายุการใช้งานที่นานมากแล้ว ทำให้เสื่อมสมรรถภาพ และไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างถูกต้อง จึงต้องอาศัยความชำนาญจากประสบการณ์เป็นหลัก ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ของไทยที่จะเข้าไปปราบปรามตรวจค้น หรือจับกุม ต่อกลุ่มพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นอย่างยิ่ง โดยกับระเบิดที่พบส่วนมากจะมี 6 ชนิดคือ กับระเบิดแบบเล็กกด กับระเบิดแบบกด กับระเบิดแบบสะดุดระเบิด กับระเบิดแบบหนวดกิ้งในขวด ระเบิดแบบหัวล้านชนกันในขวด ระเบิดแบบหัวล้านชนกันในหลอด⁷⁰

แต่อย่างไรก็ตาม อาวุธของพรรคฯก็ยังด้อยคุณภาพ เนื่องจากอาวุธส่วนหนึ่งเป็นอาวุธที่ได้มาตั้งแต่ครั้งที่รบชนะญี่ปุ่น เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นอาวุธเก่าและไม่มีประสิทธิภาพมากนัก

⁶⁸ วิชัย สุมะนังกุล. โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ. หน้า 31.

⁶⁹ สัมภาษณ์ นายสมชาย แซ่ห้วง, อดีตสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายากกรมที่ 8 ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็น มัคคุเทศน์อยู่ในบริเวณอุทยานเขาน้ำค้าง, 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

⁷⁰ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข. กองทัพบกที่ 4, รายงานสรุปผลการปฏิบัติด้านการข่าวกรอง. หน้า 1-8.

และอาวุธอีกส่วนหนึ่งของพรรคฯก็ได้มาจากประเทศจีน เรียกว่า "อาวุธพิเศษ" ซึ่งปัจจุบันถูกเก็บรักษาไว้ที่กองพันที่ 5 ค่ายปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งที่เป็นปืนเซกาเซ่ และลูกปืนอีกเป็นจำนวนมาก⁷¹ แต่ที่สำคัญก็คือ อาวุธเหล่านี้ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ทำให้ทหารไทยต้องสูญเสียชีวิตไปในการเข้าปะทะเป็นจำนวนมาก และต้องสูญเสียขาไปประมาณถึงปีละ 30 ขา⁷²

2) ปัญหาการปฏิบัติการทางทหารของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ความเสียหายทางด้านการทหารของไทย ยังเกิดมาจากการที่สมาชิกของพรรคฯมีขีดความสามารถเฉพาะตัวในการรบหลายประการด้วย อันได้แก่ การมีความคล่องตัวในการปฏิบัติการ เพราะพรรคฯมักจะจัดกลุ่มลาดตระเวนหรือกลุ่มปฏิบัติการออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณกลุ่มละ 3-8 คน ทำให้การชุกชุมโจมตีต่อทหารไทยทำได้สะดวก และช่วยให้สามารถหลบซ่อนได้ โดยทั่วไปพรรคฯจะยึดยุทธวิธีในการรบแบบกองโจร ตามแบบของเหมา เจ๋อตง ซึ่งจะเน้นการชุกชุมยิง หรือการโจมตีสถานีตำรวจที่อยู่โดดเดี่ยว การก่อวินาศกรรมต่อสิ่งสาธารณะประโยชน์ หรือหลอกล่อให้เจ้าหน้าที่ติดตามเข้าไปค้นหาในพื้นที่ที่พรรคฯได้วางกับดักหรือกับระเบิดไว้ ทำให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ต้องสูญเสียเป็นอย่างมาก⁷³ และพรรคฯยังมีความสามารถทางด้านการข่าวด้วย ซึ่งช่วยให้พรรคฯสามารถรับทราบความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ไทยได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกและผู้สนับสนุนพรรคฯจะคอยทำหน้าที่สืบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆให้ นอกจากนี้ เมื่อใดที่พรรคฯสามารถมีชัยชนะต่อการเข้าโจมตีเจ้าหน้าที่แล้ว ก็มักจะให้สมาชิกของพรรคฯกระจายข่าวไปบอกแก่สมาชิกคนอื่นๆต่อไป ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพรรคฯมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นการช่วยกระตุ้นความรู้สึกฮึกเหิมให้แก่สมาชิกรุ่นใหม่ๆของพรรคฯด้วย⁷⁴

จึงจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้สร้างปัญหาอย่างมากให้กับความมั่นคงของไทยในด้านต่างๆ ดังที่ได้กล่าวถึงแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นผลประโยชน์อันสำคัญยิ่งของชาติ ทำให้รัฐบาลไทยจะต้องหันมาให้ความสำคัญกับปัญหานี้อย่างจริงจัง และให้ความร่วมมือกับมาเลเซียต่อไป เพื่อที่จะเร่งปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว

⁷⁰ เป็นปืนที่ผลิตในสหภาพโซเวียต และได้มอบให้กองทัพเวียดนามใช้

⁷¹ สัมภาษณ์อดีตทหารชั้นประทวนที่เคยมีประสบการณ์สู้รบในพื้นที่ภาคใต้ ,วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2542.

⁷² สัมภาษณ์ พลเอกกิตติ รัตนฉายา , อดีตแม่ทัพ กองทัพภาคที่ 4 , วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543.

⁷³ เอกศักดิ์ สังข์ศิริ, ปัญหาการก่อการร้ายของโจรคอมมิวนิสต์มลายา, หน้า 15.

⁷⁴ สัมภาษณ์ พันโท สมศักดิ์ ถาวรชัย , เจ้าหน้าที่กองข่าว กองทัพภาคที่ 4 ,วันที่ 29 ธันวาคม 2542.

3.4 ผลกระทบต่อไทยจากความสัมพันธ์ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับกลุ่มผู้ก่อการร้ายต่างๆ

นอกจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะได้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอย่างมากแล้ว ก็ยังได้สร้างปัญหาที่สำคัญให้กับประเทศไทยอีก โดยการที่พรรคฯได้ไปมีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ก่อการร้ายกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) และขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) ซึ่งถือว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างยิ่ง

3.4.1 พรรคคอมมิวนิสต์มลายากับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.)

1) พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.)

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2485 และได้ขยายการดำเนินงานออกไปทั่วประเทศ โดยในภาคใต้ นั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยสาขาภาคใต้ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2488 ซึ่งเป็นระยะปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือ สงครามมหาเอเชียบูรพา โดยแฝงมาในรูปขององค์การบังหน้า ที่เรียกว่า "กองทัพติดอาวุธต่อต้านญี่ปุ่น" ซึ่งตั้งขึ้นที่จังหวัดสงขลา ต่อมา เมื่อครั้งที่รัฐบาลไทยมีความต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ นั้น รัฐบาลจึงต้องยินยอมยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยสาขาภาคใต้เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการมากขึ้น⁷⁵

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย จะมีอิทธิพลเคลื่อนไหวอยู่ในบริเวณจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สตูล สงขลา และบริเวณภาคใต้ตอนล่างบางส่วน⁷⁶ โดยในบางพื้นที่ ก็จะมีอิทธิพลสูงมาก และเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคใต้มีลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าทึบ ทำให้พรรคฯสามารถเข้าไปเคลื่อนไหวตามหมู่บ้านต่างๆได้ง่าย ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน และแม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐเอง ถ้าหากมีจำนวนน้อย ก็จะเป็นการไม่ปลอดภัยที่จะเข้าไปในบริเวณนั้นเช่นกัน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นบริเวณที่มีคนไทยเชื้อสายมุสลิมอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นนั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ได้เข้าไปมีอิทธิพลมากเป็นพิเศษด้วย จนถึงกับมีการจัดตั้ง "กองทหารปลดแอกประชาชนมุสลิมไทย" ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2520⁷⁷

⁷⁵ ณรงค์ ตูยานนท์, ปัญหาชายแดนภาคใต้ (เอกสารวิจัยส่วนบุคคล โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2530), หน้า 6-7.

⁷⁶ ข่าวกรองทำเนียบกำลังรบ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ โจรก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มลายา ขบวนการโจรก่อการร้าย, 2530, หน้า 3-5.

⁷⁷ หน่วยข่าวกรองทหาร, ทำเนียบกำลังรบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์, 2524, หน้า 350.

2) ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) นั้นอยู่ในระดับสูง คือ ระดับนโยบาย ดังจะเห็นได้ว่า แต่เดิม พื้นที่ปฏิบัติการของทั้งสองกลุ่มนี้แยกจากกันและมีการแบ่งพื้นที่ปฏิบัติการกันอย่างค่อนข้างชัดเจน เนื่องจาก ทั้งสองกลุ่มต่างก็มีวัตถุประสงค์หลักที่ต่างกัน คือ ในขณะที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทยให้เป็นระบอบคอมมิวนิสต์ พรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็ต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองของมาเลเซียให้เป็นระบอบคอมมิวนิสต์ แต่ภายหลังเมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเข้ามาตั้งฐานปฏิบัติการในเขตไทยแล้ว ก็ได้พยายามแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่ และจากการเชื่อมโยงของเอกสารที่สามารถอ้างอิงได้ พบว่า พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยและพรรคคอมมิวนิสต์มลายามีความสัมพันธ์กันมานานแล้ว นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504⁷⁸ และความสัมพันธ์ของทั้งสองกลุ่มได้ค่อยๆแผ่ขยาย และเชื่อมโยงกันอย่างเหนียวแน่น ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทยและมาเลเซีย⁷⁹ นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ยังได้มีการตกลงกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับพื้นที่ปฏิบัติการ โดยที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจะยินยอมให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายาสามารถใช้พื้นที่ทางภาคใต้ของไทยเป็นที่หลบซ่อนได้ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะช่วยฝึกทางการทหารให้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเป็นการตอบแทน⁸⁰ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสงขลานั้น สืบทราบว่าพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้โอนเขตอิทธิพลบางแห่งในอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ให้กับพรรคคอมมิวนิสต์ไทยไปดำเนินการแทนด้วย⁸¹ และยังให้การสนับสนุนทางด้านอาวุธ และกระสุนปืนให้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในโอกาสที่จำเป็น และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ยังได้ส่งเจ้าหน้าที่มารับการฝึกจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาด้วย เช่น ที่กรมที่ 8 ซึ่งจากข้อมูลที่มีการบันทึกไว้พบว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ช่วยฝึกอบรมความรู้ทางการเมืองและการใช้อาวุธให้แก่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยไปแล้วไม่ต่ำกว่า 5 รุ่น และทั้งสองกลุ่มก็ยังจะคอยช่วยเหลือกันในการต่อต้านการปราบปรามของรัฐบาลไทย⁸² และเมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายามีนโยบายจะส่งหน่วยกำลังที่สูงอายุของตนกลับไปยังแผ่นดินใหญ่โดยผ่านทางประเทศไทย ก็ได้รับความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง

⁷⁸ T.A. David, Business Times Week. p. 7.

⁷⁹ หน่วยข่าวกรองทหาร, ทำเนียบกำลังรบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์. หน้า 350.

⁸⁰ เอกศักดิ์ สังข์ศิริ, ปัญหาการก่อการร้ายของโจรคอมมิวนิสต์มลายา. หน้า 7.

⁸¹ หน่วยข่าวกรองทหาร, ทำเนียบกำลังรบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์. หน้า 350.

⁸² วิชัย สุมะนังกุล, โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายากับความมั่นคงของชาติ. หน้า 33.

ประเทศไทยเป็นอย่างดี นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็ยังได้ขอให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยส่งคนมาช่วยสอนภาษาไทยให้กับสมาชิกของพรรคด้วย เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อพรรคฯขณะที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งทางพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ได้จัดส่งคนมาดำเนินการสอนภาษาไทยให้นานถึง 9 เดือน และก็ยังได้ให้ความช่วยเหลือพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในด้านอุปกรณ์ต่างๆ และเคยได้นำเงินไปมอบให้หลายครั้งด้วย⁸³ ความสัมพันธ์ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้เพิ่มขึ้นในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 อันเนื่องมาจากการที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ลดความช่วยเหลือต่อพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยลง โดยพรรคฯได้เพิ่มการติดต่อกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในระดับท้องถิ่นมากขึ้น ในขณะที่ยังคงยอมรับความสัมพันธ์กับจีนเบี่ยงอยู่ต่อไป นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ยังหันมาเพิ่มความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์จากประเทศอื่นๆด้วย เช่น กับสหภาพโซเวียต เวียดนาม ลาว และพม่า⁸⁴ ซึ่งความร่วมมือระหว่างกลุ่มก่อการร้ายสองกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นการบ่อนทำลายและสร้างความเสียหายต่อความมั่นคงทางการเมืองและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในพื้นที่ดังกล่าวเป็นอันมาก

3.4.2 พรรคคอมมิวนิสต์มลายากับขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.)

1) ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.)⁸⁵

ประวัติความเป็นมาเริ่มต้นตั้งแต่ พ.ศ. 2444 เมื่อพระยาวิชิตภักดี หรือ อับดุลกาเดร์ เจ้าเมืองปัตตานีต้องสูญเสียอำนาจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 5 ทำให้เกิดความไม่พอใจ ต่อมาพระยาวิชิตภักดีจึงได้ก่อการกบฏขึ้น แต่การก่อกบฏไม่สำเร็จ ทำให้ต้องหนีเข้าไปอาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย ต่อมาจึงให้ ตนกู มะไฮยิดดิน บุตรชายดำเนินการต่อ และในปี พ.ศ. 2488 เขาก็ได้ก่อตั้งขบวนการต่อต้านรัฐบาลขึ้นมา และก่อตัวเป็นรูปสมาคมอย่างเปิดเผยเมื่อ

⁸³ ณรงค์ ตูยยานนท์, ปัญหาชายแดนภาคใต้, หน้า 12.

⁸⁴ ซาดีซาย สาระคุณ, พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยกับความมั่นคงแห่งชาติ (เอกสารวิจัย โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2530), หน้า 28.

⁸⁵ แต่เดิมเรียกว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดน (ขบด.) แต่เพื่อผลทางการเมืองและจิตวิทยา ทางกรมไทยจึงได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) เมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2515 และครั้งล่าสุด ได้เปลี่ยนมาเป็น โจรก่อการร้าย (จกร.) ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 แต่ในวิทยานิพนธ์นี้จะยังคงใช้คำว่า ขบวนการโจรก่อการร้าย เนื่องจากเป็นที่เข้าใจกันแพร่หลายกว่า อ่านเพิ่มเติมได้ใน วันชัย ทโยประการ, ความร่วมมือเพื่อความมั่นคงระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการชายแดนทั่วไป หน้า 36.

วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2491 โดยได้ทำการยุบให้ประชาชนต่อต้านรัฐบาลไทย และโฆษณาชวนเชื่อ ว่า คนไทยมุสลิมเป็นคนมลายู ดินแดนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เป็นของคนมลายู ซึ่งต้องปกครองกันเอง นอกจากนั้นก็ยังคงกล่าวหาว่าการปกครองของรัฐบาลไทยกดขี่บังคับ และมุ่งทำลายชาติ มลายูและศาสนาอิสลาม⁸⁶

ขบวนการนี้ก่อตัวขึ้นในรูปขององค์กร และมีการเคลื่อนไหวในรูปของขบวนการใต้ดิน และการเคลื่อนไหวก็มีทั้งการเคลื่อนไหวทางการเมืองและการทหาร และมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ส่วนการโฆษณาชวนเชื่อนั้นก็มีทั้งการใช้เอกสาร สิ่งพิมพ์ และทางวาจา นอกจากนี้ ก็ยังได้ใช้กลุ่มโจรมุสลิม ในท้องถิ่นมาเป็นเครื่องมือในการก่อความไม่สงบแก่ประชาชนโดยทั่วไปด้วย โดยทั่วไป ขบวนการนี้ ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มประเทศอิสลามด้วยกัน และโดยอาศัยความแตกต่างทางด้านศาสนา และเชื้อชาติ ที่ประชาชนในบริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนมากมีเชื้อสายมลายู และนับถือศาสนาอิสลาม ทำให้ได้รับการสนับสนุนอย่างมาก ขบวนการนี้จึงมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีความรุนแรงของสถานการณ์มากขึ้น และจากการที่ขบวนการนี้มีกองกำลังติดอาวุธและมีแนวคิดที่จะแบ่งแยกดินแดนจากประเทศไทย ทำให้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนี้เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี พ.ศ. 2518-2520 นั้น ถือได้ว่าเป็นยุคที่ขบวนการโจรก่อการร้ายมีความเฟื่องฟูมากที่สุด⁸⁷

ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ⁸⁸

ก. ขบวนการปฏิวัติแห่งชาติ หรือขบวนการชาตินิยมปฏิวัติ (บี.อาร์.เอ็น) หรือ (Barisan Revolusion Nasional – B.R.N.) เป็นกลุ่มที่นิยมแนวทางฝ่ายซ้าย และจะดำเนินงานทางการเมืองในรูปแบบของกองโจร โดยกระจายกำลังออกเป็นกลุ่มๆ และจะแสวงหาการสนับสนุนและหาสมาชิกด้วยการเปิดอบรมหลักสูตรสั้นๆ ขึ้นมาหลายรุ่น ทั้งภายในและภายนอกประเทศ⁸⁹ และองค์กรนี้ถือว่ามีวามใกล้ชิดกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายามาก ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งสำหรับรัฐบาลไทย มีพื้นที่ปฏิบัติการอยู่ในบริเวณจังหวัดยะลา

⁸⁶ ชูพันธ์ ตราชู, การยุติสถานการณ์การก่อการร้ายของ ขจก. ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก, 2531), หน้า 6-8, 18-25.

⁸⁷ ปิยะพันธ์ สีตอกบวบ, นโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมืองการทหารในการแก้ไขปัญหา ขจก. ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย, หน้า 40.

⁸⁸ ไพฑูรย์ ดัชเช่, ปัญหาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527), หน้า 158.

⁸⁹ ข่าวกรองทำเนียบกำลังรบ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ โจรก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มลายา ขบวนการโจรก่อการร้าย, หน้า 116.

ข. แนวร่วมกู้เอกราชสาธารณรัฐปัตตานี (Barisan Nasional Pembesaran Pattani - BNPP) เป็นกลุ่มที่เก่าแก่ที่สุด จัดตั้งขึ้นโดย ตนกู มะไฮยิดดิน มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งสาธารณรัฐปัตตานี ปฏิบัติการในลักษณะชาตินิยม และใช้ความรุนแรงในรูปแบบของกองโจร มีพื้นที่ปฏิบัติการอยู่ในจังหวัดปัตตานี

ค. องค์การร่วมปลดปล่อยปัตตานี (Pertulohan Persutuan Pembibasan Pattani หรือ Pattani United Liberation Organization - PULO) เป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการจัดตั้งและปฏิบัติงานมากที่สุด เน้นการปฏิบัติการทางด้านการทหารและการเมือง เพื่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างชาวไทยพุทธและมุสลิม และมีการจัดส่งสมาชิกไปฝึกอบรมในตะวันออกกลาง แล้วจึงส่งกลับเข้ามาแทรกซึมอยู่ตามหมู่บ้าน หรือโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม กำลังสมาชิกส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตมาเลเซีย และมีกำลังติดอาวุธอยู่ในเขตประเทศไทยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁹⁰

2) ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับขบวนการโจรก่อการร้าย

โดยทั่วไป ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับขบวนการโจรก่อการร้ายมีอยู่ในระดับต่ำ คือ ในระดับปฏิบัติการเท่านั้น⁹¹ พรรคคอมมิวนิสต์มลายาและขบวนการโจรก่อการร้ายจะอาศัยความเป็นมุสลิมเหมือนกัน และการมีศัตรูร่วมกัน คือ เจ้าหน้าที่รัฐบาล เป็นปัจจัยเชื่อมโยงในความสัมพันธ์กันดังกล่าว จึงทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายาและขบวนการโจรก่อการร้ายต้องพึ่งพากัน และในบางพื้นที่ เช่น ในพื้นที่ปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายากรมที่ 10 ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนเชื้อสายมุสลิม และเป็นคนมาเลเซีย (โดยเฉพาะในจังหวัดนราธิวาส) ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายาและขบวนการโจรก่อการร้ายจะยิ่งมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ตามปกติแล้ว ขบวนการโจรก่อการร้ายจะได้รับการฝึกฝนจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน และบางครั้งก็จะใช้พื้นที่อิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นที่หลบซ่อนจากการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ด้วย ส่วนพรรคคอมมิวนิสต์มลายาก็จะได้ประโยชน์จากความสัมพันธ์กับขบวนการโจรก่อการร้ายในเรื่องการข่าว และการหาสิ่งจำเป็นต่างๆจากในตัวเมือง⁹² เนื่องจากสมาชิกของขบวนการโจรก่อการร้ายจะมีความคุ้นเคย และมีความผูกพันทางด้านเชื้อชาติกับคนในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนมุสลิมมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ซึ่งส่วนมากมีเชื้อสายจีน

⁹⁰ เรื่องเดียวกัน , หน้า 116.

⁹¹ ในบางพื้นที่ พรรคคอมมิวนิสต์มลายากับขบวนการโจรก่อการร้ายมีความบาดหมางและแย่งชิงพื้นที่ปฏิบัติการระหว่างกันด้วย เช่น ในพื้นที่ของตำบลเขารูปช้าง อำเภอสะเดาะ จังหวัดสงขลา เป็นต้น... สัมภาษณ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านทับโกบ ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดาะ จังหวัดสงขลา , วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

⁹² ณรงค์ ตูยานนท์. ปัญหาชายแดนภาคใต้ , หน้า 12-13.

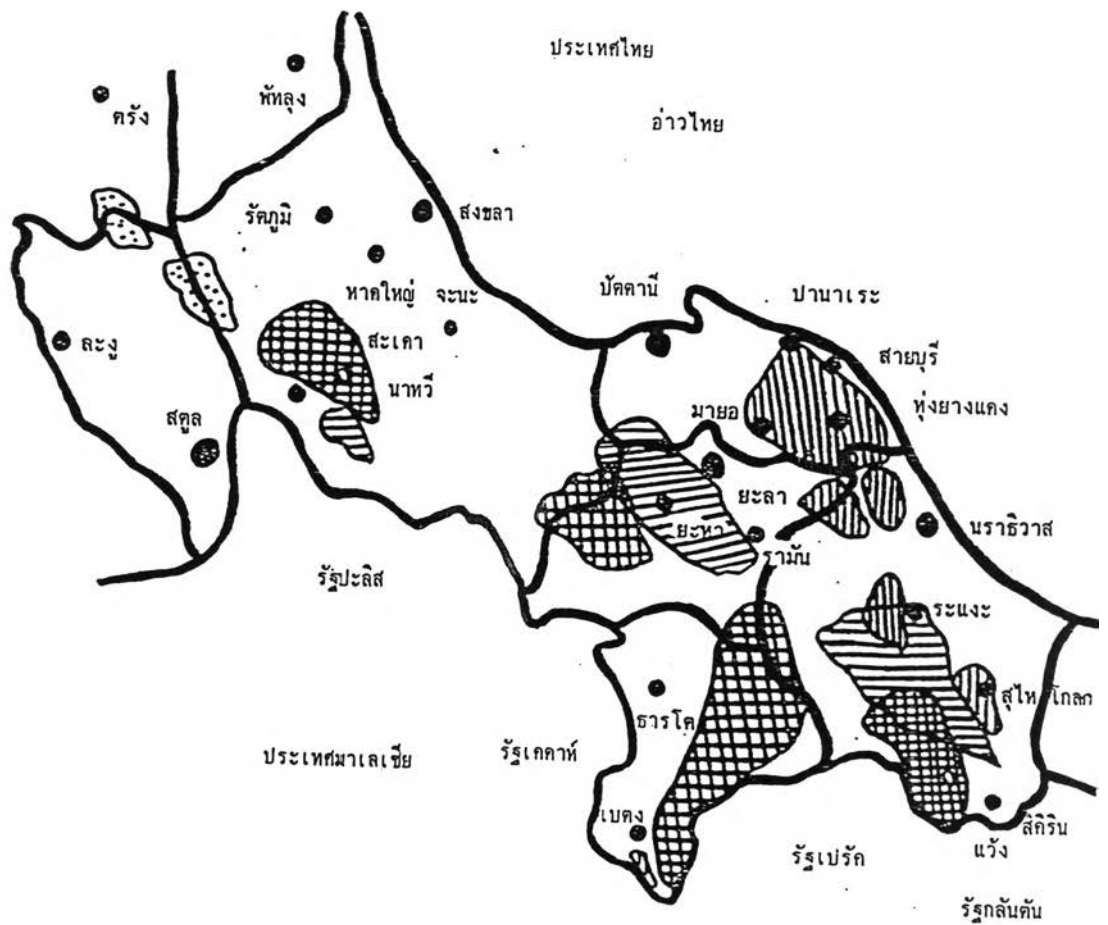
ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับขบวนการโจรก่อการร้ายจะมีไม่มากนัก แต่เนื่องจากกลุ่มผู้ก่อการร้ายทั้งสองกลุ่มนี้ต่างก็ถือว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงและความสงบสุขของชาติทั้งสิ้น ดังนั้น แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีความร่วมมือกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ก็อาจจะขยายความร่วมมือต่อกันได้มากขึ้นในอนาคต ซึ่งจะเป็นภัยต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้ว กลุ่มก่อการร้ายทั้ง 3 กลุ่มคือ พรรคคอมมิวนิสต์มลายา พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และขบวนการโจรก่อการร้าย ต่างก็พยายามที่จะร่วมมือกันและสนับสนุนกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน^{*}

---

* ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2530 สมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้เข้าโจมตีเจ้าหน้าที่ประจำจังหวัด และชุดครูที่ฝึก ซึ่งประจำอยู่ที่บ้านเกาหลาง ตำบลคลองหอยโข่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาร่วมปฏิบัติการด้วย 15 คน

แผนที่ที่ 3 : แสดงพื้นที่เสี่ยงของการก่อการร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้

- ขจก. (ที.ยู.แอล.โอ)
- พคม.
- ขจก. (บี.อาร์.เอ็น.)
- ผกค. (พคท.)

ที่มา : กองทัพบก

3.5 ผลกระทบจากปฏิบัติการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย

ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา นอกจากจะเป็นปัญหาที่สำคัญต่อความมั่นคงของประเทศมาเลเซียและประเทศไทยแล้ว ก็ยังถือเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียมาโดยตลอดด้วย

3.5.1 ปัญหาที่เกิดจากความไม่ไว้วางใจของมาเลเซียต่อไทยในการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์ถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งของมาเลเซีย เนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายามีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศมาเลเซียไปเป็นระบอบคอมมิวนิสต์ และพรรคฯก็ได้เคยสร้างความเดือดร้อนอย่างมากต่อประเทศ นับตั้งแต่ครั้งที่ยังคงปฏิบัติการอยู่ในมาเลเซีย และแม้ว่าพรรคฯจะได้อพยพฐานปฏิบัติการเข้ามาอยู่ในเขตประเทศไทยแล้วก็ตาม แต่พรรคฯก็ยังคอยหาโอกาสเข้าไปปฏิบัติการในมาเลเซียอีก ดังนั้น ทางกรมมาเลเซียจึงยังคงมีนโยบายที่ต่อเนื่องและรุนแรงต่อการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาอยู่ต่อไป

เนื่องจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ขยายอิทธิพลอยู่ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทยและมาเลเซีย ซึ่งมีเทือกเขาสันกาลาศีร์ทอดยาวไปตามแนวตะวันออก-ตะวันตก เป็นเส้นกันพรมแดนทำให้ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าทึบ มีภูเขาสูงที่สลับซับซ้อน และมีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี ทำให้เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยากลำบาก ดังนั้น การเคลื่อนย้ายกำลังเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจตราจึงไม่สามารถทำได้เต็มที่ และการยิงปะทะก็ทำได้ยาก เพราะจะกลายเป็นเป้าหมายที่สังเกตเห็นได้ง่าย และจะถูกดักรุมโจมตีได้ ทำให้สมาชิกของพรรคฯสามารถพรางตัวและหลบซ่อนได้สะดวก ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพรรคฯ นอกจากนี้ ลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวก็ยังเอื้อให้กำลังของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาสามารถหลบหนีจากการปราบปรามของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี และกำลังบางส่วนของพรรคฯก็ยังสามารถแทรกซึมเข้า-ออกระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้ง่ายด้วย⁹³ การติดตามเข้าไปปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงทำได้ยาก และต้องใช้เวลานาน ทางกรมมาเลเซียจึงเกิดความไม่ไว้วางใจต่อประเทศไทยในการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ และแม้

⁹³ ชูเกียรติ เนื่องอุทัย, กองทัพพบกับความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ (เอกสารวิจัยส่วนบุคคล โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, 2530), หน้า 3-4.

ว่าฝ่ายไทยจะได้แสดงความพยายามอย่างมากในการแก้ไขปัญหานี้⁹⁴ แต่ก็ไม่ได้ช่วยทำให้ปัญหาความไม่ไว้วางใจต่อกันนี้หมดสิ้นไป โดยจะเห็นว่า มีบ่อยครั้งที่บุคคลระดับผู้นำของมาเลเซียออกมาพูดแสดงความไม่ไว้วางใจในการดำเนินงานของไทยในเรื่องนี้ เช่น กรณีที่นายมุซา ฮิตัม รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียให้สัมภาษณ์ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ในการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป ครั้งที่ 27 (26 สิงหาคม พ.ศ. 2525) ว่า :

“สำหรับผมแล้ว ตัวเลขที่ได้มาล่าสุดนั้น จำนวนสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเพิ่มมากขึ้น ตัวเลขในปี พ.ศ. 2500-2506 นั้นพบว่า สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายา มีกำลังในประเทศไทยเพียง 600 คน แต่ในปี พ.ศ. 2525 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 1,800 คน ในจำนวนนี้มีสมาชิกใหม่ที่ระดมมาจากคนไทยด้วย...”⁹⁵ ดังนั้น แม้เราจะร่วมกันปราบถึง 20 ปี แต่ก็ไม่สามารถจะบรรลุเป้าหมายได้⁹⁵

ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ได้ทำให้เกิดความไม่พอใจต่อทางการไทยเช่นเดียวกัน โดยที่ผู้นำของไทยก็เคยออกมากล่าวตอบโต้ต่อทางการมาเลเซียด้วย เช่น

“ในขณะที่เขาพยายามบอกอยู่เสมอว่า เป็นมิตรกับเรา ขณะเดียวกัน เขาก็มีปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายามาเป็นเวลาช้านาน ให้เห็นภาพพรรคคอมมิวนิสต์มลายาโตขึ้นในเมืองไทย ซึ่งก็ทำให้เหตุการณ์ตึงเครียดเกิดขึ้นตามแนวชายแดน”⁹⁶

จึงจะเห็นได้ว่า ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียเป็นอย่างมาก

⁹⁴ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2525 ฝ่ายไทยได้ปราบพรรคคอมมิวนิสต์มลายาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 1 เดือนเต็ม ซึ่งสามารถยึดค่ายใหญ่และอาวุธยุทธปัจจัยต่างๆได้เป็นจำนวนมาก และสามารถสังหารสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้จำนวนหนึ่ง และยังทำลายค่ายต่างๆได้ถึง 40 แห่ง ยังไม่นับรวมถึงค่าใช้จ่ายสำหรับทหารจำนวน 4 พันคนที่ทางไทยระดมเข้าไปปราบพรรคคอมมิวนิสต์มลายาด้วย อ่านเพิ่มเติมได้ใน “ปัญหาชายแดนไทย-มาเลย์,” สุวนาคต ปีที่ 2 ฉบับที่ 80 (19-25 กันยายน พ.ศ. 2525), หน้า 17.

⁹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 17.

⁹⁶ หาญ สีนานนท์, แม่ทัพนายพล (กรุงเทพฯ : เกษมการพิมพ์, 2526), หน้า 149.

3.5.2 ปัญหาอันเนื่องมาจากปัญหาขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.)

ปัญหาความขัดแย้งกันในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียนั้น ไม่ได้มาจากสาเหตุที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้สร้างความเดือดร้อนอย่างมากให้กับประชาชนที่อยู่ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซียเท่านั้น แต่ยังเกิดจากการที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายามีความเกี่ยวเนื่องกับปัญหาขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) ด้วย คือ ประเทศมาเลเซียมองว่า การที่ไทยไม่ให้ความจริงจังในการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานั้น เป็นเพราะประเทศไทยต้องการใช้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้มาต่อรองให้ทางการมาเลเซียช่วยไทยแก้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้าย ในขณะที่ ประเทศไทยก็มองว่าการที่ไทยไม่สามารถแก้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายได้สำเร็จ ก็เป็นเพราะมาเลเซียให้ความช่วยเหลือต่อขบวนการโจรก่อการร้าย เพื่อนำมาใช้ต่อรองให้ไทยช่วยแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาให้มาเลเซียเช่นกัน เพราะเมื่อใดที่ขบวนการโจรก่อการร้ายถูกปราบปราม ก็มักจะหลบหนีเข้าไปในประเทศมาเลเซีย ซึ่งทางการมาเลเซียก็มักจะปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือต่อไทยในการติดตามเข้าไปปราบปราม ทำให้ไทยไม่สามารถแก้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนี้ให้หมดสิ้นไปได้

ถ้าจะพิจารณาถึงสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างไทยและมาเลเซียในประเด็นนี้ ก็อาจจะกล่าวได้ว่ามีสาเหตุมาจากการที่ประเทศไทยและมาเลเซียมีมุมมองที่แตกต่างกันในปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาและปัญหาขบวนการโจรก่อการร้าย

มุมมองของฝ่ายมาเลเซีย มาเลเซียมองว่าปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นปัญหาโดยตรงของมาเลเซีย เพราะพรรคฯมีจุดประสงค์หลักที่จะต่อต้านและล้มล้างรัฐบาลมาเลเซีย ในขณะที่ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนั้น มาเลเซียมองว่าเป็นปัญหาภายในของไทย และมาเลเซียไม่จำเป็นต้องช่วยแก้ปัญหา มีแต่เพียงปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเท่านั้นที่เป็นศัตรูร่วมของไทยและมาเลเซีย⁹⁷ และทางรัฐบาลมาเลเซียเองก็กล่าวหาว่าไม่ได้มีส่วนในการให้ความช่วยเหลือต่อกลุ่มขบวนการโจรก่อการร้ายแต่อย่างใด โดย ดร.มหาระ เคยกกล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียในเรื่องนี้เอาไว้เมื่อครั้งที่ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทย เมื่อวันที่ 8-9 ธันวาคม พ.ศ. 2525 ที่โรงแรมเอราวัณว่า

⁹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 218.

“ไทยและมาเลเซียเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันมาโดยตลอด และมาเลเซียก็ไม่อยู่ในวิสัยที่จะสนับสนุนผู้ก่อการร้ายตามบริเวณพรมแดน แต่อาจจะมีบางกลุ่มที่ให้การสนับสนุน ซึ่งก็เป็นเรื่องของกลุ่มนั้นๆ แต่สำหรับรัฐบาลมาเลเซียแล้ว ไม่เคยสนับสนุนผู้ก่อการร้าย แต่เมื่อเกิดปัญหา ก็ต้องแก้กันต่อไป”⁹⁸

มุมมองของฝ่ายไทย สำหรับประเทศไทยนั้น ถึงแม้ว่าปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจะถือเป็นปัญหาที่สำคัญของไทย แต่ในขณะเดียวกัน ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายก็เป็นปัญหาที่สำคัญต่อไทยอย่างมากด้วยเช่นกัน ดังนั้น ปัญหาทั้งสองนี้จึงจะต้องรีบแก้ไขให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว แต่ที่ไทยเร่งปราบปรามขบวนการโจรก่อการร้ายมากกว่านั้น ก็เนื่องมาจากการที่ขบวนการโจรก่อการร้ายมีจุดประสงค์หลักที่จะแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย ทำให้รัฐบาลไทยต้องรีบแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน ในขณะที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายานั้นไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะก่อการร้ายต่อไทยโดยตรง และยังได้พยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับเจ้าหน้าที่ไทยด้วย ซึ่งสิ่งนี้อาจทำให้ฝ่ายมาเลเซียเข้าใจว่า ไทยไม่จริงใจที่จะปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้ จึงเป็นไปได้ที่มาเลเซียจะให้การสนับสนุนต่อขบวนการโจรก่อการร้าย เพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้ฝ่ายตน และเพื่อบีบให้ไทยต้องเร่งปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาให้มากขึ้น⁹⁹

ทางการไทยได้พยายามหลายครั้งที่จะเสนอให้ขบวนการโจรก่อการร้ายเป็นศัตรูร่วม (common enemy) เหมือนกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา แต่ก็ได้รับการปฏิเสธจากฝ่ายมาเลเซียมาโดยตลอด¹⁰⁰ ซึ่งการติดตามกวาดล้างโจรก่อการร้ายข้ามแดนนั้น ทั้งฝ่ายไทยและมาเลเซียต่างก็มีสัญญาว่ากันว่า ต่างฝ่ายต่างก็มีสิทธิที่จะติดตามผู้ก่อการร้ายเข้าไปในระยะ 5 กิโลเมตร ในกรณีที่มีการรบกวนกัน สำหรับการกวาดล้างใหญ่ก็ต้องใช้เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายปฏิบัติการร่วมกัน แต่ในการกวาดล้างขบวนการโจรก่อการร้ายนั้น เนื่องจากขบวนการโจรก่อการร้ายส่วนใหญ่อยู่ในเขตประเทศไทย และฝ่ายไทยก็มีปฏิบัติการกวาดล้างอยู่แล้ว ดังนั้น ทางมาเลเซียจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการกำหนดยุทธการร่วมไทย-มาเลเซีย เพื่อปราบปรามขบวนการโจรก่อการร้ายนี้โดยเฉพาะ และเมื่อทางมาเลเซียปฏิเสธว่าไม่มีขบวนการโจรก่อการร้ายในมาเลเซียด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้ฝ่ายไทยเข้าไปทำการติดตามกวาดล้างในมาเลเซียได้ยากมากขึ้น นอกจากคอยลู่กุดติดตามเท่านั้น¹⁰¹

⁹⁸ “จากใจถึงใจ สุขจาก. การเยือนของมนตรี,” สื่อนานาคติ ปีที่ 2 ฉบับที่ 93 (19-25 ธันวาคม 2525), หน้า 20.

⁹⁹ “เบตงระอุ : แผนชิงแผ่นดิน,” ปฏิญญา ปีที่ 3 ฉบับที่ 119 (22 มิถุนายน 2524), หน้า 11.

¹⁰⁰ วุฒิพงษ์ หลักคำ, “ประตูบ้านด้านใต้ ปัญหาต่อไปไทย-มาเลเซีย,” มาตุภูมิ (21 มีนาคม 2526), หน้า 3-4.

¹⁰¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 9.

เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2524 หน่วยเฉพาะกิจที่ 53 (ฉก.) ได้เคยขออนุญาตทางการมาเลเซียเข้าไปติดตามกวาดล้างขบวนการโจรก่อการร้ายในประเทศมาเลเซีย จนไปพบค่ายถาวรของขบวนการโจรก่อการร้ายในมาเลเซีย อยู่ที่บริเวณกิโลเมตรที่ 52 ลึกเข้าไปในมาเลเซียประมาณ 2 กิโลเมตร และต่อมา นายพลจง ที่อนุญาตให้ฝ่ายไทยเข้าไปบุกทำลายค่ายขบวนการโจรก่อการร้ายก็ได้ถูกเรียกตัวไปดูงานที่ฮาวายโดยด่วน และเมื่อกลับมาแล้วก็ได้ถูกย้ายไปอยู่ที่อื่น หลังจากนั้น ผล.พล 2 ของมาเลเซีย ก็ได้มีคำสั่งใหม่ว่า ถ้าเป็นการติดตามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาแล้ว จะอนุญาตให้ไทยทำได้ แต่ถ้าเป็นการติดตามขบวนการโจรก่อการร้ายแล้วจะไม่อนุญาต เพราะปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนี้เป็นปัญหาของฝ่ายไทยฝ่ายเดียว¹⁰²

การที่มาเลเซียไม่ยอมพิจารณาให้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายเป็นศัตรูร่วมระหว่างไทยและมาเลเซีย นั้น ทางพลโทหาญ ลีนาหนท์ แม่ทัพภาคที่ 4 ในฐานะประธานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคฝ่ายไทย ได้เคยกล่าวในการประชุมคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 42 ที่รัฐปีนัง ประเทศมาเลเซีย เมื่อปี พ.ศ. 2525 ว่า “ในอดีตที่ผ่านมา ไม่เคยมีการนำปัญหานี้เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการชายแดนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับทั่วไปเลย” และทางมาเลเซียพยายามบ่ายเบี่ยงไม่ยอมพิจารณาปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายอยู่ตลอดเวลา¹⁰³

การไม่ให้ความร่วมมือของมาเลเซียต่อการปราบปรามขบวนการโจรก่อการร้าย ทำให้ประเทศไทยยังไม่สามารถแก้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็อาจจะวิเคราะห์สาเหตุที่มาเลเซียไม่ให้ความร่วมมือต่อไทยได้หลายประการ คือ 1) ปัญหาอันเนื่องมาจากข้อจำกัดของรูปแบบการปกครองภายในของมาเลเซีย, 2) ปัญหาการแย่งชิงคะแนนเสียงของรัฐทางภาคเหนือของมาเลเซีย และ 3) ปัญหาจากความสัมพันธ์กันทางด้านศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยมุสลิมทางใต้ของประเทศไทยกับประชาชนชาวมาเลเซีย

1) ปัญหารูปแบบการปกครองของมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และแบ่งเป็น 13 รัฐ โดยมีรูปแบบการปกครองแบบสหพันธรัฐ (Federation) มีรัฐบาลกลางแห่งสหพันธ์และรัฐบาลแห่งรัฐซึ่งมีอยู่ 13 รัฐ รับผิดชอบการบริหารราชการในแต่ละระดับ รัฐบาลของแต่ละรัฐจะมาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกับรัฐบาลกลาง และมีอิสระในการปกครองตนเอง ยกเว้นในบางเรื่อง คือ ด้านการต่างประเทศ ด้านความมั่นคง และด้านการคลัง ที่รัฐบาลกลางจะเข้า

¹⁰² “เบตงระอุ : แผนชิงแผ่นดิน,” ปฏิญญา , หน้า 9.

¹⁰³ “จากใจถึงใจสุ ขก. การเยือนของมหารั.” สู่นาคต , หน้า 20.

มาควบคุม และมีการกำหนดขอบเขตในการตราพระราชบัญญัติของรัฐสภาไว้ 3 ระดับอย่างชัดเจน คือ¹⁰⁴

ก. *Federal List* หมายถึง กฎหมายที่รัฐสภากลางของสหพันธ์เท่านั้นที่มีอำนาจออกกฎหมาย อันได้แก่ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับความมั่นคงภายใน การป้องกันประเทศ นโยบายการศึกษาของชาติ ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ และนโยบายเกี่ยวกับการคลัง

ข. *State List* หมายถึง กฎหมายที่รัฐสภาของแต่ละรัฐกำหนดออกมาใช้บังคับภายในรัฐ เช่น เรื่องทางแพ่ง การแต่งงาน การประกอบพิธีทางศาสนา วันหยุดราชการ และเรื่องภายในอื่นๆ ที่ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งชาติ

ค. *Concurrent List* หมายถึง กฎหมายที่รัฐสภาทั้งสองระดับสามารถกำหนดมาใช้ได้ โดยปกติจะประสานกันออก เช่น กฎหมายเกี่ยวกับผังเมือง และสาธารณสุข เป็นต้น

เนื่องจากรูปแบบการปกครองของมาเลเซียเป็นไปในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ทำให้รัฐแต่ละรัฐสามารถมีสิทธิในการตัดสินใจในการปกครองตนเองได้ ปัญหาเรื่องขอบเขตการจกรกการร้ายจึงอยู่ภายใต้การตัดสินใจของรัฐบางรัฐที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้เท่านั้น สำหรับรัฐที่มีปัญหาดังกล่าวคือ รัฐกลันตัน ตรังกานู และเปรัก เป็นต้น ซึ่งแม้ว่าทางรัฐบาลไทยจะได้มีการตกลงกับรัฐบาลกลางของมาเลเซียในปัญหาดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่ปัญหามักจะอยู่ที่รัฐบาลท้องถิ่นมากกว่า ซึ่งบางครั้งรัฐบาลท้องถิ่นก็อาจจะมีการฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐบาลกลางบ้าง และแม้ว่าประเทศไทยจะพยายามเจรจากับรัฐบาลท้องถิ่นของมาเลเซียแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร¹⁰⁵

2) ปัญหาการแย่งชิงคะแนนเสียงของรัฐทางภาคเหนือของมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียเป็นรัฐบาลผสม มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีพรรคอัมโน (Umno หรือ United Malay National Organization) เป็นพรรครัฐบาล และมีพรรคพาส (PAS) เป็น

¹⁰⁴ ปิยะพันธ์ สีดอกบวบ, นโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมืองการทหารในการแก้ไขปัญหา ขจก. ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย. หน้า 41.

¹⁰⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 42-44.

พรรคฝ่ายค้านที่สำคัญ¹⁰⁶ ซึ่งมีฐานเสียงอยู่ทางมาเลเซียตอนเหนือแถวรัฐกลันตัน ตรังกาณู ปะลิส และเคดาห์

พรรคพาสและพรรคอัมโนมีการต่อสู้กันทางการเมืองมานานแล้ว โดยเฉพาะในรัฐทางตอนเหนือที่พรรคพาสครองเสียงข้างมากนั้น พรรคอัมโนก็ได้มีความพยายามอย่างมากที่จะช่วงชิงคะแนนเสียงให้ได้เหนือพรรคพาส เช่น ที่เมืองโกตาบารู เมืองหลวงของรัฐกลันตัน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนเชื้อสายจีน ก็มีหลักฐานว่า ทางกรมมาเลเซียในสมัยตนกู อับดุล ราซัค เป็นนายกรัฐมนตรีได้ทำการออกบัตรประชาชนให้กับคนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นจำนวนมาก (ซึ่งก็รวมสมาชิกของขบวนการโจรก่อการร้ายด้วย) เพื่อให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ฝ่ายรัฐบาล¹⁰⁷

พรรคพาสมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาชายแดนภาคใต้ของไทยมานานแล้ว โดยพรรคพาสได้เคยแสดงบทบาทเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยหลายครั้ง ด้วยการสนับสนุนผู้คัดค้านนโยบายของไทยที่ต้องการผสมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะเมื่อเกิดกรณีที่ชาวไทยมุสลิมไม่พอใจรัฐบาลในเรื่องนี้ เช่น เมื่อ พ.ศ. 2503 พรรคพาสได้พยายามนำเรื่องนี้เสนอต่อที่ประชุมแห่งชาติมาเลเซียให้พิจารณา และในปี พ.ศ. 2504 ก็ได้มีนักการเมืองในมาเลเซียยื่นคำร้องไปยังสหประชาชาติ เพื่อขอแยกดินแดนจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปผนวกกับมาเลเซีย หรือตั้งเป็นรัฐอิสระ¹⁰⁸ เป็นต้น

เนื่องจากพรรคพาสมีนโยบายสำคัญในการให้การสนับสนุนคนเชื้อสายมาเลย์ และเน้นการให้สิทธิและผลประโยชน์แก่คนเชื้อสายมาเลย์เป็นพิเศษ ทำให้นโยบายดังกล่าวของพรรคพาสได้ส่งผลกระทบต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีเชื้อสายเดียวกันให้เกิดความรู้สึกว่า ถ้าพวกตนได้อยู่ภายใต้การปกครองของมาเลเซียก็จะมีสิทธิต่างๆดีกว่าอยู่ในประเทศไทย นอกจากนี้ พรรคพาสยังมีนโยบายที่จะจัดตั้งสาธารณรัฐอิสลามขึ้นอีกด้วย โดยเน้นการใช้

¹⁰⁶ พรรคพาสแต่เดิมเคยอยู่ร่วมกับพรรคอัมโนมาก่อน แต่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับข้อเสนอที่พรรคอัมโนจะให้สถานะของความเป็นพลเมืองมาเลเซียแก่ทุกคนที่เกิดในประเทศนี้ ซึ่งเท่ากับว่าจะเปิดโอกาสให้ชาวจีนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองของมาเลเซียด้วย ทำให้พรรคพาสไม่พอใจ และประกาศแยกตัวออกมาในปี ค.ศ. 1957 และหันมาใช้ศาสนาเป็นประเด็นนำในการหาเสียง อ่านเพิ่มเติมได้ใน ชัยโชค จุลศิริวงศ์, "การเมืองการปกครองของมาเลเซีย." ใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : การเมืองการปกครองหลังสิ้นสุดสงครามเย็น สีดา สอนศรี, บรรณาธิการ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541, หน้า 260.

¹⁰⁷ ปิยะพันธ์ สีดอภวบ, นโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมืองการทหารในการแก้ไขปัญหา ชก. ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย. หน้า 49.

¹⁰⁸ สุรินทร์ พิศสุวรรณ, "สภาวะการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้," รัฐมะนิลา-แลใต้ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2524), หน้า 64.

นโยบายที่รุนแรง รวมทั้งยุยงให้ประชาชนต่อต้านรัฐบาล นอกจากนี้ พรรคพาสยังให้การสนับสนุนต่อขบวนการโจรก่อการร้ายด้วย โดยการจัดตั้งสำนักงานขึ้นในรัฐกลันตัน และให้ที่หลบซ่อนตัวเมื่อถูกปราบปรามจากฝ่ายไทย และบางครั้งก็มีการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่สมาชิกของขบวนการโจรก่อการร้ายในรัฐที่มีอิทธิพลอยู่ด้วยอย่างเปิดเผย¹⁰⁹ ซึ่งความสัมพันธ์ของพรรคพาสกับขบวนการโจรก่อการร้ายนี้ ก็ทำให้สมาชิกของขบวนการโจรก่อการร้ายเหล่านี้ให้การสนับสนุนแก่พรรคพาสในด้านการเมืองในมาเลเซียด้วย โดยจะออกมาในลักษณะที่บุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคลที่มี 2 สัญชาติ¹¹⁰

ความขัดแย้งจากปัญหาทางการเมืองเพื่อขยายฐานเสียงในรัฐทางภาคเหนือระหว่างพรรคฝ่ายรัฐบาลและพรรคพาส ทำให้รัฐบาลมาเลเซียต้องดำเนินนโยบายอย่างระมัดระวังเกี่ยวกับปัญหาคนมุสลิมในประเทศไทย เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อฐานเสียงของพรรคในบริเวณรัฐทางตอนเหนือของประเทศด้วย

3) ปัญหาจากความสัมพันธ์ของคนมุสลิมทางใต้ของประเทศไทยกับประชาชนชาวมาเลเซีย
ชาวไทยมุสลิมภาคใต้และชาวมาเลเซียมีความสัมพันธ์กันมานานแล้ว นับตั้งแต่สมัยที่หัวเมืองมลายูยังตกเป็นเมืองขึ้นของไทย จนถึงปัจจุบัน ประชาชนของทั้งสองประเทศก็ยังมีขนบธรรมเนียม ศาสนา ภาษา และมีเชื้อชาติเดียวกัน ทำให้คนไทยมุสลิมภาคใต้ของไทย และชาวมาเลเซียมีความรักและผูกพันกันอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการที่คนทั้งสองกลุ่มนี้นับถือศาสนาอิสลามเช่นเดียวกัน ก็ยิ่งทำให้มีความรู้สึกเหมือนเป็นพี่น้องกัน และจะต้องช่วยเหลือกัน และผู้นำมาเลเซียคือ ดร.มหาระโมฮัมหมัด ก็มีนโยบายหลักในเรื่องชาตินิยม (nationalism) อย่างมาก คือ การเชิดชูสถานะของชาวมุสลิม ดังนั้น การที่จะให้มีการปราบปรามขบวนการโจรก่อการร้ายซึ่งเป็นคนมุสลิมด้วยกันจึงทำไม่ได้ นอกจากนี้ จากรายงานข่าวของทางราชการไทยพบว่า บุคคลระดับผู้นำของขบวนการโจรก่อการร้ายหลายคนเป็นคนมาเลเซีย อาศัยอยู่ในมาเลเซีย และรู้จักคุ้นเคยเป็นการส่วนตัวกับผู้บริหารระดับสูงของรัฐบาลมาเลเซีย เช่น หะยี อับดุล ฮาดี รอซาลี ผู้นำคนสำคัญของขบวนการพูโลก็เป็นเพื่อนสนิทกับ ดร. มหาระโมฮัมหมัด และนายมุซา ฮิตัม (อดีตรองนายกรัฐมนตรี) ในขณะที่นาย หะยี สะมะแอ ผู้บังคับการกองกำลังติดอาวุธขบวนการพูโล ก็เป็นเพื่อนสนิทกับ ดาโต๊ะ เสรีนาจิบ บิน ตุน อับดุล อาซัค อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมของมาเลเซียด้วย¹¹¹ ซึ่งจากการที่

¹⁰⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 47.

¹¹⁰ สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านทับโกบ ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา, วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2542.

¹¹¹ ปิยะพันธ์ สีดอกบวบ, นโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมืองการทหารในการแก้ไขปัญหา ขก. ตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย, หน้า 47.

ชาวมุสลิมมีความรักและความผูกพันทางด้านเชื้อชาติและศาสนาดังกล่าวนี้ จึงเป็นการยากที่รัฐบาลมาเลเซียจะช่วยเหลือประเทศไทยในปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนี้ได้เต็มที่ เพราะเป็นการขัดต่อหลักความเชื่อและหลักการของศาสนาอิสลามอย่างรุนแรง

เหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทางการไทยไม่ได้รับความร่วมมือจากทางการมาเลเซียในการแก้ไขปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายมากนัก ซึ่งส่งผลให้ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายนี้ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญต่อประเทศไทยต่อไป และมุมมองที่แตกต่างกันของไทยและมาเลเซียอันเนื่องมาจากการพิจารณาถึงผลประโยชน์แห่งชาติที่แตกต่างกันในปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาและขบวนการโจรก่อการร้ายนี้ ก็นับเป็นสาเหตุสำคัญอีกอันหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียมาโดยตลอด

ดังนั้น ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงนับเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติในด้านต่างๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การเมือง และการทหาร รวมทั้งยังทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซียอยู่ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากมุมมองและการพิจารณาถึงผลประโยชน์แห่งชาติที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ การที่พรรคฯได้เพิ่มความรุนแรงและขยายการปฏิบัติการต่อไปอย่างต่อเนื่อง ก็ยังทำให้ปัญหานี้ยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอยู่ต่อไปอีก ทำให้รัฐบาลไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงการแก้ปัญหานี้ให้มากขึ้น และจำเป็นที่จะต้องให้ความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซียต่อไปในการแก้ปัญหานี้ ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลไทยยอมตัดสินใจทำความตกลงร่วมกับมาเลเซียตามข้อตกลงเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2520 ต่อไปอีก และรวมทั้งการที่รัฐบาลไทยพยายามหามาตรการและยุทธการทางการทหารและการเมืองต่างๆมาใช้ในการยุติปัญหานี้อย่างต่อเนื่องด้วย